

مَنْشِي اِي سِي يَا اِي مَن بَعْدِ سَمَاءِ اَحْمَدُ

ترجمہ

حضرت محمدؐ اے چہ ای خلق تو سوتہ زیری ورم
دیور سولہ راتلو چہ لہ مانہ پی تلو نی دی و دہ غم

منہب احمد دی انجمن

کتاب قول المسیح

احمد پیدی کتاب بن ضلع پٹا

د حضرت سیدنا محمد رسول الله او د سلسلہ محمدیہ

او د حضرت غلام احمد مسیح موعود السلام ذکر د

ژوند او وفات درج دی

د اسلامیه شیخ بریس لاهور باهتیا

منشی مظفر الدین صاحب منیجر طبع

شده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُحَمَّدٌ وَنُصِّلَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سُبْحَانَكَ يَا كَرِيمُ

حمد ثنا ده هغه رب چه احد دی
 نه دی جسم نه جوهر نه دنی روح دی
 نه دده شه ابتداشته نه انجام شته
 نه نی پلار شته نه نی ثوی نه اقربا شته
 هغه چه مخلوقات دی کل مخلوق دی
 دی کولی شی هر کار چه دی غواری
 مشکلات دده مخلوق دی خالق دی
 په یو کن نی اپید کل موجودات کره
 پیدا و پستی نه تنهادی چه وینو
 ملائکه خیر و شر ده داپید اکره
 چه آدم شه خلیفه عقل نی ورکر

لا شریک ی بی همتادی او صد دی
 دی یونور د کل عالم بی شکل قد دی
 له ازل نه دی موجود او تر ابد دی
 یکتا دی لم یلدی لم یولد دی
 دی خالق دی حکم ده لره و رک حد دی
 دی قادر دی باختیاره کولی بدل دی
 ثوک چه ده ته شه مشکل و نی نابلد دی
 محتاج کله دی عیون یغوث او وود دی
 د مخلوق نی معلوم کری چا عدد دی
 هر ملک په جدا کار په جدا مد دی
 چه تمیز کاند داینک دی هغه بدی

شریعت نی دی په داسبب کری
 د قرآن حکم نازل په لوی کمال شه
 ده ورکری محمد لره لوی شان دی
 محمد خیر الوزی فخر الرسل دی
 هغه کس چه محمد خوین کر قبول شه
 د قرآن حفاظت خدای کری په هر شان
 هغه وقت چه خوف پیداشی په اسلام کن
 په د دیار لیس سن کبد ولس غله
 دی مسیح دی هم محمد آخر زمان دی
 دی موعود په د صد وده آخر رانی
 هر چه وائی له قرآن حدیث نه وائی
 دی یونمردی چه را و خوت له مشرق
 ده موندلی په دینن هر خای فتح
 د ذلت کولی سوری ان په خیر کر
 عزت بیا موند هغه چه نی خادم شه

چه د حق او د باطل په ضیق بن سددی
 چه په شان محمد الوئی سند دی
 ظاهر کری دده لوی شان محمد دی
 ثوک چه دی کنشک کنزی هغه
 هغه ثوک چه له دده نه هغه
 موعود کری خدمت له محمد دی
 مامور کری محمد ده په هر صد دی
 اوسر چه سر د صد قلام احمد دی
 لامحمدی الا عیبه نی مؤید دی
 پخوانوی وقت بنودی د آمدی
 قول دده دیر معتبر او مستند دی
 حکم د قبه شرق غربا بوم چغد دی
 داپه دا چه خدا ولاری په مد دی
 هغه کس چه ودریدنی په ضد دی
 ذلت بیا موند هغه چه په حسد دی

دیر محزون احمدی نن خوشحاله کرشی
 چه شفیع نی محمد امام احمد دی

ای خود و در و نرو تا خوته خمون بکتاب فات المسیح
 کن د حضرت اسحاق علیه السلام د اولاد یعنی نبی اسرائیل
 احوال او د حضرت موسی علیه السلام او د هغه د امت
 حالات او د حضرت عیسی علیه السلام ژوند او د هغه
 وفات په بنه شان سره معلوم شه - اوس په دی کتاب کن
 چه نزول المسیح نامه لري - زه د حضرت اسماعیل علیه
 السلام د اولاد احوال چه عرب دي - او د حضرت محمد
 رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه حالات - او د
 حضرت غلام احمد مسیح موعود علیه السلام ژوند او
 د هغه وفات بیانوم - او د کتاب هم په دری حصو تقیم
 کوم - **اول تمهید** - **دویم اول باب** - **دریم دویم باب**
 په تمهید کن د حضرت اسماعیل علیه السلام د کردی
 په **اول باب** کن د حضرت محمد رسول الله صلی الله
 علیه وسلم سوانخ دی او د سلسلی محمدیه ذکر دی -
 په **دویم باب** کن د حضرت غلام احمد علیه السلام د
 ژوند او د وفات ذکر دی -

تمهید

احوال حضرت اسماعیل علیه السلام

او د بني اسمعیلو

د حضرت ابراهیم علیه السلام مشر خوی اسماعیل علیه
 السلام وه - چه حضرت بی بی هاجری خوی وه - حضرت
 اسمعیل د مور په غیز کن وه - چه حضرت ابراهیم علیه
 السلام سره د موزه د شام نه روان کړه - او د عرب په
 ملک کنی د حجاز په هغه علاقه کن پرینود - چه اوس
 پر مکه معظمه آباد ده - چه حضرت اسماعیل علیه
 السلام لوی شه - نو حضرت ابراهیم علیه السلام عرب
 ته ورله راغی - او هغه شای کن چه کوم خای کن حضرت
 اسماعیل علیه السلام د پیره وه - یوه کوته کنی د حضرت
 اسماعیل علیه السلام په مدد سره بنا کړه - او هغه کوته
 په بیت الله سره موسوم شه - د حضرت اسماعیل علیه
 السلام اولاد ته بني اسماعیل وایه شي - ټول عرب
 پس له دغو ورځو د بیت الله حج شروع کړ - هغه وقت چه
 اسلام راغی - نو حج فرض شه - حضرت محمد رسول الله

د بني اسماعيل و نه دى - كل عرب بني اسماعيل اولاد دى

باب اول

احوال سيدنا حضرت محمد رسول الله صلعم

نسب نامه

محمد - عبد الله - عبد المطلب - هاشم - عبد مناف - كلاب
متره - كعب - لؤي - غائب - فضر - مالك -
النضر - كنانه - خذيمه - مدركه - الياس - مفر
نزار - معد ثاني - عدنان دوم - اد - ادودويم - الياسع
المهييع دوم - سلامان دوم - ثابت - حنبل
معد اول - عدنان اول - ادو اول - المهييع اول
سلامان اول - عوص ثاني - برز - ابي العوام
نائيل - حزا - يلد ارم - بد لان - كالح - فاجم
ناحور - ماحي - عسقي - عنف - عبيد - الرعاء -
حمران - ين - هري - بجري - بلخي - ارعوا
عنقا - حسان - عيسى - افتاد - ايام - معصر
ارزاخ - سائي - متر - عومر اول - عوام - قيار - اسماعيل

د حضرت پيدايش

د حضرت نوم محمد وه - د پلار نوم بي عبد الله
وه - د مور نوم بي بي آمنه وه - د حضرت عيسى
عليه السلام د وفات نه پنځه سوه اويا كالو پس
د عرب په ملك بن د حجاز په علاقو كېن او د مكه
معظمه په ښهر كېن پيدا شوى وه - د حضرت
خاندان د كعبې منجاوران وو - او د مكې معظمې
سرداري د هغود تېرو وه - ځكه چه كعبه حضرت
ابراهيم او حضرت اسماعيل عليهما السلام آباده كړي
وه - او د حضرت خاندان د هغود نسله وه - د حضرت
د خاندان عزت په ټول عرب او په شام كېن داسى وه -
لكه د كاك صاحب د اولاد چه په دى وطن كېن دى -
او د دغه خاندان كډران په سوداگرۍ او په شكرانو وه

زمانه د جهالت په عربو

د عرب خلق په دغه زمانه كېن د پيا د حكومت د لاند
نه وو - لكه د افرید و آزاد وو - ښه خوان مرد
خلق وو - د ميله عزت كول د دوي صفت وه - دوي

دیر بهادر وو - فصیح زبانه وو - مکرلاری وهل - بد
کاری - خلق لوتل - زنا کاری - د شراب ثکل -
بیکنه عالم وژل - او په لږه لږه خبره مرگ ته تیاریدل
دهغو عام عادت وه - او د چاکره چه به لور پیدا شوه
نو په هغه به د آسمان نه شین کازی را پر یوت - هغه
به له دیره غمه هغه لور ژوندی بنځه کړه - د بنځوئی هڅ
عزت نه کاوه - لکه د چارپایو کڼزلی شوی - د هغو
هڅ حتی نه کڼزلی کیده - غرض دا چه د هغه د مالی عرب
د دی د مالی پښتانه وو - هغه د شریعت نه هم داسی
بیزاره وو - لکه چه اوس څو نږ پوښتانه دي -

د عربو خلقو د خپلو نږگانو بتان جوړ کړی وو - او د هر
امر د پاره یو بت مقرر وه - د بتی د پاره بیل وه - د مقدس
د پاره بیل وه - د بادو - د سرخوږ - د توری دانی د
غټی د پاره بیل بت وه - د باد باران د اولاد د پاره
بیل وه - غرض دا چه هری قبیلې د هر مطلب پاره
یوجد ابت لاره - او د هری ورځی د پاره یوجد ابت وه
د ابتان درمی سوه شپته وو - او د کال هم د وږی

د اتولئی راجع کړی وو - او په کعبه کښی ایښی وو - او
دلری لری نه به خلق د دوی زیات له راتله - او د هغو
بتانو منجاو راتولهئی شکرانی وری - په دغو بتانو کښی لوی
بتان - لات - منات - عززی - هبل - ود - یعوق - او
یغوث وو - د عربو حال په دی معامله کښی بالکل د افغانانو
سره یودی - څو نږ د افغانانو هم د هر امر د پاره په هره
علاقه کښی یو بت یا زیارت مقرر کړی دی - او خدای تعالی
ئی له دیر و سوالونه خلاص کړی دی - ځکه چه د هر
مطلب د پاره یوجد زیارت لری - نو خدای تعالی ته د سوال
کولو ضرورت نه راځی - لکه چه عربو به د بتانو قسم خوړ
د افغانانو د خپلو پیرانو - یعنی د کاکا صاحب د لوی ځوان
د پیر بابا - دیوانه بابا - د مدی بابا - قسمونه خوړی -
او حال دادی چه په حدیث شریف کښی راغلی دي - چه

لا تحلفوا بآباءکم و با و لا دکم و اندادکم و بانه - الا
وانتم صادقون - یعنی دا چه هیچری په خپل مور او پلار
یا په خپل اولاد - یا په خپلو نږگانو چه د خدای په ثنائی مو
د سوالونو او د مراد و نو د پاره ینولی دي - قسم مه خوړی

او مه په خدای تعالی قسم خوري - مگر هله د خدای تعالی
قسم خوري چه که تا سو په خپله معامله کښ رښتني بي افسوس
دی - څومون عالم بي خايه ډوب شه - او خبرنه دي - خدای
خبر چه دوي به خدای له څه خواب ورکوي چه دنا حقو
قسمونه په پروجنو کوي - غرض دا چه په عربو داسي حال
وه - لکه چه اوس په پښتور اغلي دی -

د حضرت د نبوت نه وړني حوال

د حضرت پلار عبد الله په مدينه منوره کښ فوت شه - د
حضرت پالنه بيا خپل نیکه عبد المطلب کوله - د حضرت
مور د حضرت نوم احمد ايښی وه - او د حضرت دادوان
نومونه وو - د حضرت داي بي بي حليمه مقرر شوه
او هغی به ورله شوه ورکول - حضرت چه د شپږو
کالو شه - نو د هغه مور وفات شوه - او چه د اتوکالو
شه نو د حضرت نیکه عبد المطلب هم مړ شه - د حضرت
پرورش بيا د حضرت تره ابوطالب چه د حضرت علي
پلار وه کاوه - حضرت د هلک والي نه ډیر هوښيار - دیندا

رښتني - او امانت دار وه - اکثر به يواځي خوښ وه او
چه فرصت به ئي بيا موند نو د مکی په خوا کښ يو غرو
هسته به لاړ او په يو غار کښ چه غار حرا باله شه
به ناست وه - او خدای به ئي ياد او وه -

حضرت چه د د ولسو کالو شه - نو يو ځل خپل تره ابوطالب
خان سره د شام ملک ته بوت - او په دغه سفر کښ يو
راهب چه د هغه نوم بجيره وه حضرت وليد - هغه
راهب ابوطالب ته وه - چه د دی هلک ډیر عزت کوه
او دده پرورش کوه - دی په يوه ورځ راشي - چه د خدای
تعالی رسول بشي - او دی به هغه رسول وي - چه دده
د راتلو خبر تولو پيغمبرانو په خپلو زمانو او کتابونو کښ
کړی دی - ابوطالب چه دا خبره واوریده نو د حضرت
ئ ډیره بڼه پالنه شروع کړه - حضرت پس له دی نه
خپل عمر په عبادت او په سوداگري کښ تیر کړ - او د خپلي
امانت داري او د راست گفتاري په سبب به ده ته خلقو
صادق او امين وی - چه د حضرت دا صفتونه په خلقو
کښ مشهور شو نو په مکه کښ د یوسر دار بنځه وه - او

هغه کنده شوی وه - د هغی نوآخديچه وه - او د پردولت
 لی لاره - د هغی د خپل خان د پاره د یو داسی سړی ضرورت
 وه سچه د هغی ټول کار سنبال کړي - او خیانت کونکی هم
 نه وي - هغی چه د حضرت صفت واورید نو حضرت
 یی راوباله - او ورته یی و وچه زه به تاله د نور خلقونه
 دوه حصی زیاته تنخواه دکوم - خوشامنو کړی قبوله کړه -
 حضرت د خپل تره ابوطالب په مشوره د انوکړی قبوله کړه
 او د خدیجی د سوداګری مال یی د یمن ملک ته یوړ - چه
 بیرته راتگی نو په هغه مال کښ دیره فائده وشوه - خدیجه
 دیره خوشحاله شوه - او حضرت ته یی د نکاح درخواست وکړ
 غرض دا چه حضرت خدیجه په نکاح قبوله کړه - او په دغه
 وقت کښ د حضرت عمر د پنځه ویشو کالووه - پنځلس کاله
 نور په نکاح کښ د حضرت تیر شو - او د خدیجی نه د حضرت
 خلور لونه او یو خوی قاسم نومی پیدا شو - د دی هلاک په
 سبب حضرت ته ابو القاسم هم وایه شي - د اهلک په ورکولو
 کښ مړ شه - د خدیجی د خلور و لونه و د انومونه دي - زینب
 ام کلثوم - رقیه چه حضرت عثمان د حضرت د ویم یار

کړی وه - او فاطمه چه حضرت علی کړی وه -
 حضرت چه د پنځه ویشو کالو شه - نو زید ابن حارث - یو
 شهزاده وه په یو جنگ کښ نیولی راغی - او د بی بی خدیجه
 په حصه کښ ورسید - او د هغی غلام شه - حضرت
 په زید رحم و خوړ - او د بی بی خدیجی نه یی و غوښت
 او آزاد یی کړ - د زید پلار د پردولت د زید د آزادی
 د پاره د اولیزه - چه قاصد راغی او زید یی آزاد ولید
 هغه ته یی د وطن د تلو د پاره ووی - زید له تلونه
 انکار وکړ - او د حضرت سره یی استوېدنه غوره کړه
 هغه مده پس حضرت د خپلی ترور لور زینب
 ورته په نکاح کړه -

د نبوت آغاز

حضرت چه د عربو جهالت - او د بنحو سره ظلم او
 د لونړو ژوندی ښځه ول به یی لیده - نو دیر به
 خفه وه - او د عربو بد کاری - او بت پرستی چه
 به یی لیده نو دیر به یی وژړل - او د حرا په غار کښ
 یی خدایتعالی ته د پرسوالونه دهغو خلقو د هېود

د پاره کول - په میاشتو به یی روزه وه - او په دغه تور غار
 کښ به یی خدای ته زاری کوله - آخر خدای تعالی د هغه
 دعا واوریده - او خپله وحی پر نازله کړه - په دغه وقت
 کښ د حضرت عمر د خلو بنسټو کال ووه - په حضرت چه
 جبرائیل ورپه وحی راوړه - نو هغه دا وې اِقْرَأْ بِاسْمِ
 رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ
 حضرت تر خلو بنسټو کالونه څه لوستی شو - او نه څه لیکلی
 شو - مگر بیا پر خدای هغه فضل وکړ - او هغه علم ته
 ورکړ چه د دنیا عالمان ورته حیوان پاتی شو - په حضرت
 چه دا وحی وشوه نو کور ته راغی - او پي بي خدیجی ته یی
 دا حال ووی - هغی په هغه ساعت په حضرت ایمان
 راوړ - او بیا په هکا نو کښ حضرت علی ایمان راوړ -
 او بیا زید ایمان راوړ - او بیا په پخو خلقو کښ حضرت
 ابوبکر ایمان راوړ - او بیا ورو ورو عالمو به اسلام
 قبلوه - تر دردی کالو خو حضرت به یو یو سړي ته
 پت پت و عطا کاوه - خو بیا یی خپل ټول تیر راجع کړ

او هغونه یی د هغوید یی بیانی کړی - د بتانو بد یی یی
 ورته ووی - او د یو خدای د عبادت و عظم - او د اسلام
 دین یی ورته بیان کړ - مگر هغو خلقو دیر بد ومنل - او
 د حضرت مخالف شو - مگر بیا حضرت به په هر ځای کښ
 د اسلام بیان کاوه - او هر چاته به یی کاوه - یو څل کفار
 راجمع شو - او د حضرت تره ابو طالب ته یی ووی
 چه دا وراره د منع کړه چه څمونږ د بتانو د بد نه وایي
 که نه وی نوموږ به یی پی غوښته کړو - ابو طالب حضرت
 ته ووی چه منع شه - او کفار د اسی وایي - حضرت
 ورله خوا ورکړ چه عزت د خدای په لاس کښ دی - د
 خلقو څه عزت او څه بی عزتی ده - زه به هغه کوم چه
 څه د خدای تعالی حکم وي - زه د خلقو هڅ پر وانه لوم -
 چه په دی هم حضرت نه شه - نو کفار و یو قاصد حضرت
 له راو لېږه - او هغه حضرت ته ووی - چه ته څمونږ د
 بتانو بد مه وایه - او څمونږ پلار نیکه په مشر کانو
 مه ستایه - او که ستا دولت پکار وی نوموږ به
 درکړو - او د دومره به درکړو چه په ټول عرب کښ دومره

دولت به نه وی - او که لوی والی غواری نو موږ به د
 خپل سردار مقرر کړو - او بی ستاد رضا هېڅ کار به نه
 کوو - او که ته بادشاهی غواری نو تا به خپل بادشاه
 کړو - او که په چامین ئی نو هغه بنځه به در له وغوارو
 او که لیونی ئی نو حکیمان به راوغوارو چه ستا علاج
 وکړو - او هرڅه چه ولگیده هغه به ولېږوو - چه
 حضرت دایغام واوریده - نو هغه ته ئی وفرمایل چه
 نه م دولت پکار دی - نه ستا سورداری غوارم -
 نه م بادشاهی پکار ده - نه په چامین یم - او نه لیونی
 یم - مگر د ام مطلب دی چه د بتا نو نه مدد غوښتل
 پرېږدئ - او د خدای نه د هرڅه طلب کوي - او د هغه
 په حکمونو چلېږئ - غرض دا چه حضرت هغه قاصد ته
 دیر نصیحت وکړ - هغه قاصد بالکل خاموش شه - او
 لاړ او هغه احوال ئی خپلو مرکرو ته ووی - چه قریش
 په دارنگ هم کامیاب نه شو - حضرت د پاره ئی د تکلیف
 د رسولو مشورې شروع کړی - او حضرت ته به ئی په لاره
 کښ اغزي او مال کنډ ئی ښوره ولی - او چه حضرت

به چرته وعظ کاوه - او قرآن شریف به ئی آورو - نو
 هغوبه هلته شور جوړ کړ - چه څوک وانه وړي - او هېچا
 به په خپله مزکه وعظ ته نه پرېښود - چه حضرت به
 روان شه نو هغوبه په کتواو په غنډ و وېشته او
 حضرت به زخمی شه - یو ځل یواځی په لاره تلو نو یو څو
 کس وینوه او د حضرت مرئی ئی خفه کړه - حضرت
 ابو بکر ږم هلته پېښ شه حضرت ئی خلاص کړ - نو کافرانو
 حضرت ابو بکر ږم دومره وواهه - په هغه هلته ښخو
 شه - په حضرت او په مسلمانانو به بېجه ظلم د
 عربو خلقو کاوه - چه څوک به مسلمان شه نو هغه
 به کافرانو پرېښ کړ - او په توده شکه به ئی ځلاو
 او په سینځه به ئی ور له لویه کټه کینوده - د یر
 مسلمانان به دغه سی شهیدان شول -
 غرض دا چه د یر خطرناک ظلمونه په حضرت
 او په مسلمانانو به کفاد وکول -
 د مسلمانانو حبشوته هجرت
 چه حضرت دا حال ولید - نو د یر مسلمانان ئی

د حبش ملک ته ولیزل - کفار هلته هم ورپی لاره
 اود هغه ملک بادشاه ته ئی ووی - چه داڅمونږ مریان
 دی څمونږ نه راتښتیدلی دی - مونږ له بیولو له را کړه -
 بادشاه د مسلمانان را وبلل - حضرت جعفر د
 حضرت علی وروړ وروړا ند شه او هغه ووی چه -
 ای عالیجا بادشاهه - څمونږ حال دادی چه مونږ په
 جهالت او په کبراهي کښ پراته وو - د بتانونه به مو
 په هر کار کښ مدد غوښته - حلال حرام مونه پېژندل
 کاو کی خبری به موله خولی نه ختلی - په مونږ کښ سړی
 توب نه وه خدای تعالی په مونږ فضل وکړ - محمد ئی په
 مونږ کښ رسول کړ - د هغه پاک نسب - دینداری - حق
 ویل - او نیک عمل مونږ ته ښکاره وه - خدای تعالی
 هغه ممتاز کړ - هغه د خدای مونږ ته د پیغام واوروه
 چه په یو خدای ایمان راوړئ - د هغه سره هېڅوک
 مه شریکوي د هر مطلب سوال له هغه نه کوي - د بتانو
 نه هیڅ مه غواړئ - رښتیا وایئ - په امانت کښ خیانت
 مه کوي - د هر چا سره نیکی کوي - د خپلو همسایه و

عزت کوي - په ښځو ظلم مه کوي - د یتیمانو مال مه خوري
 پر هیز کاره شي - د خدای عبادت کوي - د غریبانو مدد کوي
 ای بادشاه مونږ په دغه رسول ایمان راوړئ
 دی - اود د هغه تعلیم دی - مونږ د بتانونه پېژانده یو
 اود یو خدای عبادت کوو - او په دی سبب د اکفار مونږ
 تنگوي - تکلیفونه را کوي - مونږ دی وطن ته راغلو
 دلته مو هم په آرام نه پرېږدي - ستاد انصاف امید
 لرو چه ته به مونږ د دوی ظلم ته پری نږدی -
 د جعفر دا تقریر چه د حبش هغه عیسائی بادشاه
 واورید - نو هغه هم په حضرت ایمان راوړ - اود
 کفار ونه ئی هغه مسلمانان پچ کړه - او کفار مخ تون
 بیرته راغله - چه کفار د مکی له دی حاله خبره او
 په حضرت او په مسلمانانو ئی لظلم زیات کړ - په دی
 حال کښ حضرت حمزه د حضرت تره او حضرت عمر هم
 اسلام راوړ - بی بی خدیجه او ابوطالب هم د واره
 مړه شو - حضرت د بی بی خدیجه په وفات د پر غځن
 شه - مگر زرحضرت ابو بکر وړله خپله لور بی بی

عائشه ددی غم د غلطولو د پاره په نکاح ورکړه - په دغه
مده کښ د مدینې منورې یو څوکسانو ایمان راوړ - او چه
دغه عالم مدینې ته لاړه - نو نور وخلقو هم ایمان راوړ -
او د مدینې عالمو حضرت ته خواب وکړ چه د ابه ډیره
ښه وي - که ته مدینه کښ موږ سره استوږ نه قبوله
کړی -

د مدینې هجرت

حضرت دا خبره ډیره خوښه کړه - او اصحابو ته یې ووی
چه هر څوک چه خوښ وي نو هغه د مدینې ته هجرت وکړي
ډیر اصحاب پوږی دوه دوه مدینې ته لاړل - په دغه ورځو
کښ د مکې کفارو د حضرت د قتل اراده وکړه - او د امشوره
تې وکړه چه د شپې چه محمد اوده شي نو ورکړه به ورشو
او قتل به یې کړو - خدای تعالی حضرت د هغوله ارادې نه
خبر کړ - حضرت علی د حضرت په مخای اوده شه - او حضرت
سره د ابوبکر د شپې شپې مدینې ته روان شه - درې ورځې
لی منزل وکړ - پس له درې ورځو په یو غار کښ چه په یو
غره کښ وه پټه شو - دغه غار د غار ثور په نوم یاد یږي

د تر دغه غاره حضرت پې لاره - مگر حضرت یې بیان نه موند
و بیرته دا غله حضرت رسول او حضرت ابوبکر د هغه
خبره مدینې ته ورسید - دې سفر ته هجرت وایي - او
دغه چاچه د اسفر کړی وه - هغوته مهاجرین وایي -
دغه وقت د حضرت عمر د پخوسو کالو وه - او د مسلمانانو
ددې هجرت نه شروع شوی وه - حضرت چه مدینه کښ
د خل شه - نو د دویمې خورشید په شپه دوه جمعی ورځ وه
د حضرت د تماشې د پاره ډیر عالم جمع شوی وه - او هکله
جنکو - او ښځو یې له کوټو نه ننغاړی کولی -
حضرت په مدینه کې یو مسجد بن کړ - دا هغه جماعت دی
چه په مسجد نبوی باله شي - په مدینه کښ یو څو یهود
و نصاری و هم په حضرت ایمان راوړ - په مدینه کښ
د حضرت علی نکاح د بی بی فاطمې سره وشه - ددی واده
په داج کښ حضرت بی بی فاطمې له یوه برستن - دوه پرتو
یوه میچن دوه منگي د خاورو - او یوه کوزه ورکړی وه -
د حضرت د لور د نکاح دا حال وه - او څو ښ په دی ملک کښ
عالم د خدای د رسول د دین نه برخه لاند چه د هغو

د و سه کيږي - په نکاح - په کوژدنه په داج کښ کوي
حضرت علي په دريمه ورځ د خپلو دوستانو د وږي
هله وکړه چه خپله زغره ئي کانه کړه - او شخونز عالم
هرڅه چه کوي د شريعت نه برخلاف او د حده تير
کوي - د غريبانو حصه هېڅ نه کوي - او هرڅه د مخ
د ملازي د پاره کوي -

د مديني انتظام او د بدر جنگ

حضرت به اکثر د اور بشود و وږي خوره - او کله کله به ئي
د اوښي شوده شکل - هر کار به ئي پخپله کاوه - د حضرت
و عظم په خلقو کښ د پراثر پيدا کړ - او د پير عالم مسلمانان شول
په مدينه کښ عبد الله ابن امي د حضرت مخالف شه - او
هغه په مکه کښ ابو جهل ته خط وليکه - چه تا سورا شي او
د محمد سره جنگ وکړي - زه به ستاسو مدد وکړم
او تا سو به فتح مند شي آخر د رجب په مياشت کښ او په سنه
دويم هجري کښ يعني څه د پاسه يو کال پس د مکي قريشو په
مدينه حمله وکړه - په دغه حمله کښ ابو جهل او ابوسفیان
مشران وو - حضرت د فتح د پاره دعا وکړه - د بدر په مقام

سخت جنگ شه - او ابو جهل په دغه جنگ کښ مړ شه -
کفار و ماتي وکړه - د پير مال د مسلمانانو په لاس راغی -
دی جنگ ته د بدر جنگ وايه شي - حضرت ته حضرت
عمر خپله لور بي حفصه په نکاح کړه - او حضرت
خپله لور ام کلثوم حضرت عثمان له په نکاح ورکړه
چه د بدر په جنگ کښ د کفار و ماتي وشوه - او لوی لوی
سرداران د هغو مردار شو - او د ابوسفیان د ښځي

(د احد جنگ)

چه هنده ئي نوم وه - پلار او پتره - او ورو په دغه جنگ
کښ د مسلمانانو د لاسه مړه شو - دی ښځي د پرتاو و خون
خپل خاوند ابوسفیان ئي د پير ملامته کړه - او غيرت ئي
وروست - چه تا د يو څو بيکو مسلمانانو نه ماتي
وکړه - او اويا ځوانان د بایله - آخر ابوسفیان ئي بيا جنگ
ته تيار کړه - او هغه ټول ئي لښکر د دري زرو قريشو چه د
حضرت خپل قوم وه د حضرت جنگ ته روان شه - په
دوی کښ اوه سوه سواره وو - باقي پياده وو - نيم لښکر
د خالد ابن وليد د لاندوه - او نيم لښکر د عکرمه ابن ابو

دَکَلانِدوه - دَدی فوڅ حال حضرت ته ورسید - حضرت
هم یوزرکسه جنگ دپاده راجمع کړه - او په دغه زرو کسوکښ
هم دری سوه د مدینې یهودیان وو - د مسلمانانو په غو
لېودیانو پوره اعتبار نه وه - نو حضرت هغه هم رخصت
کړه - او صرف اوه سوه مسلمانان پاتې شو - په دې اوه
سو وخوانانو کښ دوه کسه سواره و و باقی ټول پیاده وو
د مسلمانانو لښکر د اُحد غنډې څخه ډیره شو - حضرت
بله ورځ سحر څه مسلمانان په یوه غونډې مقرر کړه -
چه دوی د دلته ولاړوي - او بالکل د نه خوزي - او باقی
مسلمانان د خان سره واخسته - او په کفارو د حمله وکړه
په دې حمله کښ د کفارو سخت جنگ وشه او کفار د ماته
و کړه - او هغه غنډې ته روان شو چه حضرت پر
یو څو مسلمانان مقرر کړي وو - هغو مسلمانانو چه د
کفارو ماته ولید - د حضرت حکم د هیر شه - اولوت ته
ورواند شو - کفار غنډې ته راوځاته - او د هغو ځای د
وینوه - اوس کفار په غنډې شو - او مسلمانان د کاند شو
کفارو په مسلمانانو کاتری وروړل - او غشی ویشل شو

دیر مسلمانان د خیمیان او شهیدان شول - د حضرت دوه
غاسنه په کاتری ولگید او مات شو او د یوزر څمې شه - او په
یوه کنده کښ پر یوت - کفارو آواز وکړ چه محمد ژوندی دی
حضرت خپل ملگری منع کړل - چه خواب مه ورکوي - بیانی
آواز وکړ چه ابو بکر ژوندی دی - حضرت له خوابه منع
کړه - چه خواب مه ورکوي - هغویا آواز وکړ چه عمر
ژوندی دی - هیچا آواز ورنه کړ - چه هغه کافر له هیچا
خواب ونه موند - نو خوشحال شه - او آواز وکړ - چه
شکر دی چه دوی مړه شو - اوله ډیره جوشه د نعره
کړه چه - اَعْلَى هَبْل - یعنی ای څو ښه د کاره
هبله (داد هغو د یو غت بُت نوم وه) ستا ډیره لویه
مرتبته ده - حضرت عمر چه د انعره واورید - له ډیره
غیرته جوش وراغی - او خواب د ورکړ چه الله عزوجل
یعنی د لوی او د عزت خاوند الله تعالی دی - هغه کافر
چه د حضرت عمر د آواز واورید - نو پوه شه - چه
نه محمد مړ دی او نه عمر مړ دی -
په دې جنگ کښ حضرت حمزه د حضرت تره شهید شه

هند د ابوسفیان بنده راغله - او د حضرت حمزه له تنه
 یی بند بند چپا کړ - او د حضرت حمزه زړه یی راوینکه
 او چکونه یی پر و لگول - او د هغه له سره یی د هغه
 غوږونه او پوزه پریکړله - چه خپل زړه سور کړ - نو
 بیرته لاړه - حضرت چه سره د اصحابو مرو له راغی نو
 د حضرت حمزه چه دا حال یی ولیده د پیر غمکین شه - پس
 له دی جنگه د کفارو سره د یو کال د پاره صلح وکړی شوه
 چه مدینې ته حضرت بیرته راغی نو دلته د مسلمانانو
 یوه جني چه پي یی خر خول - د یهودیانو کوڅی ته تلې وه
 د پیو خر خولو د پاره - یهودیانو هغه جني وچیرله مسلمانان
 په دی خبره خبر شو - او د یهودیانو مرک ته تیار شو - مگر
 حضرت یهودیانو له حکم وړکړ چه ټول له مدینې نه ووزی
 یهودیانو مدینه پرېښوده - او خیبر ته لاړه - دا خیبر
 په عربو کښ د یهودیانو یوه قلاوه - یهودیان چه له
 مدینې نه د ویستی شونو هغو هم په مسلمانانو ته د
 جنگ گواښ کاوه - او د قریشو سره شامل شو - غرض دا
 چه د یهودیانو سره او د قریشو سره د پیر جنگونه وشو

او په د پړو کښ د حضرت فتح وشوه - او په عرب کښ
 د اسلام تخم پور شه -

د مکې فتح کول

آخر کار چه د حضرت د هجرت اته کاله وشو - او حضرت
 په د پړو جنگونو کښ فتح بیا مونده - او هم په هره علاقه
 کښ د پړو خلقو ایمان راوړ - مسلمانان د ولس زړه شو
 نو حضرت د مکې فتح کولو اراده وکړه - ځکه چه یو خود
 کعبی خلاصول له کفارو نه هغه بتان چه په کعبه کښ
 و د هغو وړکول له کعبې نه د پیر ضروری وو - بل په
 مکه چه د پاتی شوو مسلمانانو سره بد سلوکی کیده - د
 هغو مدد هم ضروری وه - بل مکه د کفارو د آسری
 خای وه - او په عرب کښ لویه بت خانه د مکې وه - او
 کل عرب به د مکې بتخانې د پاره د حضرت مخالفت کاوه
 او حضرت ته فساد به له مکې او چتید - غرض دا چه د
 یو خوب په بنا حضرت لږ زړه عالم خان سره کړه او مکې ته
 لاړه - مگر په هغه کال کفارو د مسلمانانو سره صلح وکړه
 او څه شرطونه د هغی مقرر شو - او مسلمانان صرف

دری ورشی د کعبی د طواف د پاره په مکه کښ پاتی شو-
 او پس له دری ورځونه مسلمانان بیرته راغله-
 په دی زمانه کښ ډیر لوی لوی کفار مسلمانان شول- او
 په هغو کښ خالد بن ولید- او عمر ابن العاص چه د حضرت
 ډیر مخالف وو داخل وو- کفارو د دی صلی د شرطونو
 هېڅ خیال ونه کړ- او مسلمانان به یی عذابول- او یو
 مسلمانان یی شهیدان کړه- چه حضرت خپه نوبیا
 سره د لسو زرو مسلمانانو مکی ته روان شه- چه مکی ته
 ورسیده کفارو وپریډل- ابوسفیان هم مسلمان شه
 حکومه د ابو جهل^۱ څخه قدر جنگ وکړ- مکر ماتی یی وکړه
 حضرت سره د لسو زرو مسلمانانو په مکه معظمه کښ داخل
 شه- او د کعبی طواف یی وکړ- او بیا په کعبه کښ داخل شه
 او هغه دری سوه شپيته بتان یی واړه مات کړه- په دی
 ټولو کښ لوی بت هبل وه- مشرکانو په هغه ډیر ناز
 کاوه- چه دی خوبه اوس څه کرامت وښایی- او مسلمانانو
 ته به لوی نقصان پېښ شي- مگر په تشو بتانو کښ څه وو
 هغه هم مات کړی شه او هېڅ نقصان چاته ونه رسید

چه مکه معظمه فتح شوه- او بتخانه وړانه شوه- او د کفارو
 سره ښوده شوه- نو ورو ورو ټول د مکی خلق به راټله
 وایمان به یی راوړه- عکرمه د ابو جهل شو یی هم ایمان
 راوړ- او حضرت معاف کړ- د ابوسفیان ښځه هند او
 د حضرت حمزه قاتل وحشی هم حضرت وېځېدل- او هغه
 هم مسلمانان شو- غرض دا چه د حضرت اسماعیل اولاد
 پس له ډیرو کالونه د یوځای عبادت بیا شروع کړ-
 او مکه معظمه د مسلمانانو د پاره خاصه شوه- او د اسلام د
 اقبال ورشی راغلی- حضرت یوڅو ورشی قیام وکړ- او بیا
 مدینې ته بیرته روان شه

د عربو اسلام قبول

چه مکه معظمه فتح شوه- او د کفر ینځ د بتانو سره ورک شه
 نو د عرب په هره علاقه کښ د اسلام چرچه شوه- او
 ډی ډلی عالم به مسلمانیدل- غرض دا چه د توحید
 نشر په عربو کښ راوخوت- او د شرک تیاره ورکه شوه
 په دغه مده کښ په ملک عرب کښ قحط سالی شوه- او
 عالم ډیر د غلی د لاسه لاچاره شه- په شام کښ د نصاری

بادشاهی وه - هغه بادشاه چه د عرب له دی حال
نه خبردار شه - هغه په دغه ملک د حملی نیت جوړ کړ
او تیاری یی شروع کړ - حضرت له دی حاله خبردار شه
او دیرش زره خلق یی د هغه بادشاه مخی ته ولیږه - او
حضرت هم ورسره لاسه چه د تبوک قلاته ورسیده -
نو بادشاه خبردار شه - او هغه د جنگ اراده پرېښوده - د
اسلام لښکر هلته شل ورځی وه - او بیا بیرته مدینې له راغی
بادشاهانوته د اسلام دعوت کول
حضرت په خپله زمانه کین د ایران بادشاه ته د اسلام د
راوړلو د پاره کاغذ ولیږه - مگر هغه ایمان رانه وړ - او
هلاک شه - د سلطنت رو ما قیصر ته چه هر قل باله
شه - حضرت د اسلام راوړلو کاغذ ولیږه - هغه د حضرت
د دعوت کاوه - مگر مسلمان نه شه - د حبش بادشاه
مخاشی ته د اسلام دعوت وکړی شه - او هغه اسلام قبول
کړ - او حضرت له یی پیشکښونه راو لېږل - د بنی غسان
بادشاه ته یی د اسلام راوړلو د پاره قاصد ورولیږه - مگر
هغه ونه تل - او قاصد یی قتل کړ -

د ایران بادشاه او د بنی غسان بادشاه مخالفت وکړ
د خدایتعالی دواړه برباد کړه -

د حاتم طایي لور سره سلوک کول

د حاتم طایي قوم په جنگ کین گرفتار راغی - حضرت د
حاتم لور چه په هغه قید یا نوکین وه آزاده کړه - د باقی
قوم د پاره د قتل حکم ودرکړ - څکه چه دی قوم د یرن لایقه
کارونه کړی وو - د حاتم لور عرض وکړ چه زه د هسی
پلار لور نه یم چه شما قوم به قتل کیږي - اوزه به آزاده
کړم - ما هم له دوی سره قتله کړی - حضرت
د فرمایل چه ستا پلار حاتم هغه نیک کارونه کړي دي
چه زه به د استا قوم د هغه د نیکو په سبب وېښم - او
حضرت هغه ټول قوم د بانه - هغو قید یا نوچه د حضرت
دارجم او اخلاق ولیده - ټول مسلمانان شول -
حضرت په لسم کال د هجرت چارچا پیره قاصدان
ملکونوته ولیږل - چه هغوی ایمان راوړي - او د یرو
خلقوا ایمان راوړ - په دغه کال په مکه کین منادی

وگري شوه - چه بيا هېڅ بت پرست او مشرک ته اجازت نشته - چه په مکه کښ داخل شي -

حجة الوداع

چه په ټول عرب کښ د اسلام نور رښور شه - نو حضرت پوه شه چه اوس شهادت وقات ورځي راغلي - په دی کال کښ حضرت د یو آخری حج اراده وکړه - اودی حج ته حج الوداع وائي - په پنځه ولېشته د میان د میاشتی د حضرت قافله مکی ته روانه شوه - هغه وجود چه دیو مرکزي سره له مکی نه تښتیدلی وه - هغه اوس دیو لک خلیرښت زړه خلقو سره حج له مکی ته روان شه - داد هغه د صداقت نښه وه - حضرت د عرفات غنډی ته وغوت - او خپلو اصحابو ته په دارنگ گویا شه -

ای حاضر و خلقو تا سو واورې - او خدای خبر دی چه زه به مخ کښ کال له په تا سو کښ یم او که نه پس اوس چه زه تا سوته څه وایم - نو په ډیر فکر سره واورې - او د زړه په غوږو ئی واورې - داد حج میاشت - اود اورځ ستا سود پاره ډیره مبارکه ورځ ده - په هر کال کښ په دی ورځو کښ دلته حج له

د مسلمانانو یاد لري چه د قیامت په ورځ به تا سو ټول خدای تعالی ته حاضرېږي - هغه به ستا سود هر عمل حساب کتاب آخلی - خبردار چه د بنځو سره بد سلوک ونه کړي - مریانو سره داسی سلوک کوي لکه چه ځان سره کوي - که چری له هغونه خطا و شي - نو معاف ن کړي - یاد ساتي چه ټول مسلمانان سره ورونه دي - دیو د بل حق مه خوري - پس له دی خطبی نه حضرت سره د اصحابو دوه رکعتہ منوځ و کذاره او بیا مدینې ته روان شو -

د حضرت وفات

د هجرت یو لسم کال د حضرت د وفات کال دی - په دی کال کښ چه حضرت څومره ژوندی وه له مدینې نه بهر هېڅرته لانه رلو - په دی ورځو کښ په عرب کښ یو دوه و کسو د نبوت دعوی وکړه - دیو نوم مسیله کذاب باله شي اودی د یمامی وه - چه په حجاز کښ یو کلی دی - او بل یمام وه - اسود عنسی باله شي - اسود عنسی خور د قتل شه مکر د حضرت د ناجور تیایه سبب مسیله کذاب ژوندی

پاتی شه - او دوی په عربو کښ دیر سوخ پیداکړی وه -
مکرا خردا کذا اب هم د حضرت ابوبکر په وقت کښ هلاک شه
چه د حضرت عمر د ری شپېته کاله شه - او خدای تعالی
خبردار کړ - چه ستاد وفات ورځی تړدی شوی - او یېد خلون
فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا زمانه ئی ولید - یعنی هغه زمانه چه
کفار به دوی د لی راتله - او اسلام به ئی قبلوه -

د آیت هم نازل شه - الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا یعنی
ای شمار سوله دی مؤمنانو ته ووايه چه الله تعالی فرمائی
چه ما ستا دین بڼه کامل کړ - او دی دین نه بل دین کامل
نشته - او ما خپل نعمتونه چه د هېڅ پیغمبر امت نه وولید
په تاسو تمام کړه - او په تاسو هر یو نعمت خپل نازل کړ -
او ما غوره کړه چه ستا د دین نوم د اسلام وي - یعنی د
خدای تعالی د هر حکم تا بعد اړي کول -

چه اصحابو د آیت واورید - نو بعضی دیر خوشحاله شو -
او بعضی دیر غمگین شو - خوشحاله د خدای تعالی په
احسانونو شو - او خفه په دی شو چه دین کامل شه

د نعمتونه په مونږ ټول نازل شو - نو د رسول د خدای
د رحلت وقت راغی - او س به له مونږه جدا شي - او خدای
خبر چه پس له ده شتون به څه حال وي - الله تعالی ددی
خلق و د تسلی د پاره په خپل رسول وحی نازل کړه - چه
دوی ته څما و عدی وریادی کړه - چه پس له ستاد
وفات نه دوی سره څما څه و عدی دي - حضرت
په دارنگ هغه و عدی له قران کریم نه بیان کړی -

د حضرت سره د خدای تعالی و عدی

(۱) اِنَّا ارْسَلْنَا اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
رَسَلْنَا اِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا یعنی دا چه ای خلقو څما دا
رسول محمد په تاسو کښ څما له طرفه بالکل په هغه
شان ظاهر شوی دی - لکه چه د فرعون هدايت له څما
د طرفه رسول موسی ظاهر شوی وه - هغه څه چه ما
موسی م له او د هغه امت له ورکړی وه - تاسو له بد هم
درکوم - او هغه څه چه ما د موسی م له منکرانو سره کړی
وو - ستا سو د رسول له منکرانو سره به هم هغه کار کوم
(۲) اِنَّا هُنَّ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - یعنی

داچه دا الځو مراد تر اسلام او قرآن شریف د واره
 دي - ما نازل کړی دی - او هم زه به د هر خطر په زمانه
 کښ د ده ساتنه کوم - او رسول د خدای بیا و فرمايل
 چه ان الله يبعث لهذا الامّة على رأس كل مائة من
 یجد لها دینها - یعنی دا چه هر سل کاله چه ثمانه
 ورستو چه په اسلام به تیر یږي - نو په دغه سل کاله
 کښ به په مسلمانانو کښ د شریعت نه غفلت پیداشي
 او د هغه زمانې ملایان د خپلې کیدي د پالو د پاره په
 دین کښ نوی نوی لاری او مسئلې راوکاږي - چه عالم د دوی
 په طرف مخ کړی - او دین ته یې شاشی - نو خدای تعالی له
 سره وعده کړی ده - چه د هر سلو کالو په سر به زه یو
 داسی سړی پیدا کوم چه هغه به بالکل ستا په قدم
 روان وي - او په قرآن کریم به عمل کوي - او چه څوک
 په اسلام کښ لاری پیدا کوي هغه سره به مخالفت کوي
 او د هر بد رسم او د غلطی لاری او مسئلې به مخالف
 وي - او د اسلام د نورانی مخ نه به هغه گرد اوچت -
 کړي - چه دغه تیر شوی سل کالو کښ پر پر یو وی

او اسلام به د هغه د لاسه بیا روښانه شي - هغه
 سړی چه خدای تعالی به یې په هر سل کاله پس پیدا کوي
 هغه ته به مجدد وایه شي - چه تر خود ادنیا قائمه ده
 او اسلام جاري دی - نو د مجددان په په هر سل کاله
 پس په دی امت کښ پیدا کيږي - لکه چه د حضرت موسی
 علیه السلام نه ورستو هر سل کاله پس په بني اسرائيلو
 کښ به د تورات د هدایت د پاره دوولس نقیبان یا مجددان
 که حضرت نثنائیل - حضرت جدهعون - حضرت
 شموئیل - حضرت داؤد - حضرت الیاس - حضرت یونس
 حضرت یسعیا - حضرت یرمیا - حضرت زکریا - حضرت
 ملاکي - یونوم د مجدد نه دی معلوم - حضرت زکریا ثانی
 او په څوار لسمه صدی کښ حضرت عیسی علیه السلام
 پیدا شه - د حضرت موسی علیه السلام - او د حضرت
 عیسی علیه السلام پوره حال و کور یې څمونږ کتاب
 وفات المسیح کښ -

(۳) وَ عَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا
 وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ يَعْنِي
 د ا چه د ا خلق خبر كړه - چه د الله تعالى په تاسو مسلمانان
 كېن د هغه چا سره دا وعده ده - چه څوك د زړه د
 اخلاصه ايمان لري - او عمل هم نيك كوي - هغه عمل
 چه قرآن كريم ورته بښايي - نو ضرور به دغه پاك
 عالم زه په دې مزكه خليفه كړم - يعنې دويي به
 ستا قائم مقام كړم - ستا په شان به ورسره مدد
 كوم - او ستا په شان به پر خپل نعمتونه نازل كړم -
 لكه چه ما ستا د زمانې نه وړې د حضرت موسي عم
 په امت خپل نعمتونه نازل كړي وو - او هغو كېن م..
 خليفگان پيدا كړي وو - د اقا عده به ستا د امت
 سره هم جاري لرم - هغه دين چه اسلام دى - او ما
 د دويي د پاره غوره كړى دى - هر چرى چه په دغه
 دين د خطر زمانه پيدا شي - نو زه به د دې دين مدد
 كوم - او د دې دين د قائم كولو د پاره به يو خليفه

هميشه رالېږم لكه چه د موسي د دين د پاره به په
 هر صدې كېن يو خليفه پيدا كېده - لكه حضرت
 داود - حضرت سليمان - حضرت اليسع - حضرت
 شمويل - حضرت يحيى - حضرت زكريا - حضرت
 يسعيا - حضرت عيسي وغيره - او د دوي هغه خوف
 به د هغه زمانې د خليفه په سبب به وركوم - يعنې
 هغه به د هر خوف د وركولو د پاره كوشش كوي - او پس
 له دغه خوف نه به د هغه خليفه په سبب امن پيدا
 كوم - د د پاره د دې چه دا مسلمانان صرف شخاعت بادت كوي
 او د هر قسم له شر كه خلاص شي - او هغه چا چه دا وعده
 ورته معلومه وي - او د هغه خليفه گانونه په خپله زمانه
 كېن انكار وكړي - نو هغه عالم تاسو پوه شي چه بد كار دى
 دا دې د الله تعالى وعده دى - چه په قرآن كريم كېن د
 خپل رسول په ذريعه مسلمانانوته بښا شوى - او بيا
 خداى تعالى دا هم پوره كړى - يعنې دا چه په هره زمانه
 كېن چه په اسلام به خوف راغى - نو خداى تعالى په يوداسي
 سړى ضرور پيدا كړ - چه د هغه په ذريعه به د

اسلام صد د وکر۔ لکه چه عمر ابن عبد العزیز۔ امام مالک
امام ابو حنیفہ^۱۔ امام احمد حنبل^۲۔ لوی خوان د بغداد
معین الدین د اجمیر۔ شیخ احمد سرہند۔ شاہ ولی اللہ د
دہلی۔ او نور بشمارہ عالم۔ پہ ہرسل کالہ پس پہ اسلام
کبن پیدا شو۔ او پہ دوی کبن دولس مجددان پس لہ رسول
اللہ نہ پہ دیار لسو صد و کبن پیدا سو۔ او پہ دی خوارسمہ
صدی حضرت غلام اسجد د قادیان مجدد وہ۔

عرض دا چه حضرت رسول اللہ د اصحاب پہ بنہ شان سر
تسل و کرہ۔ او پہ دی ایام کبن حضرت ناجورہ شہ۔ یو
خوورشی د حضرت تہ وہ۔ او دیر کمزوری شہ پہ دی
ناجور تیا کبن د وہ دری ثلہ مسجد تہ د نماختہ د پارہ
کار۔ او حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ کبن امام کرا او ورپی لی نوخ
وکر آخر کار مرض د و سرہ لاچارہ کر۔ چه د لہر د رتلو
پاتی شہ۔ او دولس درشی لی ناجور تیا تیرہ کرہ۔ د کل پہ
ورش پہ دولسمہ د و ربی خورد ہجرت پہ یولسم کال
د بی بی عائشہ م کرہ لی رحلت و کر۔

(إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَا جِعُونَ ۝)

د خموی د حضرت رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام حال وہ۔
چه ما دیو مختصر بیان کر۔ د پارہ د دی چه د حضرت د
حالاتونہ دیر کم عالم پہ پستون کبن خبردار دی۔ بلکه
دیر عالم د حضرت نوم ہم نہ پشینی۔ او کہ چرتہ نوم
لی زده کری وی نو داخوور تہ بالکل نہ وی معلوم چه
پہ کوم ملک کبن تیر شوی وہ۔ کلہ پیدا وہ۔ هہ لی کری و
کلہ وفات شہ۔ او کوم خانی بنخ دی۔ دیر افسوس د هغو
خلقو پہ حال دی چه د هغه کلہ وائی۔ او د هغه پہ
مذہب خان بلی۔ او د هغه د نوم د حالاتونہ خبر نہ
دی۔ حضرت چه پہ مدینہ منورہ کبن وفات شوی وہ
او دری ورشی جنازہ پرتہ وہ۔ عالم بہ د لری لری بنہ
راتلہ او جنازہ بہ لی گذارلہ۔ او پس لہ دری ورشی
پہ مدینہ منورہ کبن د حضرت عائشہ کرہ فن
کری شہ۔ او حضرت ابوبکر الصدیق د حضرت نہ
ورستو پہ مسلمانانو خلیفہ مقرر شہ۔ پس د حضرت
ابوبکر نہ حضرت عمر د ویم خلیفہ شہ۔ او د حضرت
عمر نہ ورستو حضرت عثمان د ویم خلیفہ شہ۔ او

بیا خلورم خلیفه حضرت علی وه - او ددی خلور و خلیفگان
 په وقت اسلام په عرب په شام - په ایران - خراسان
 ترکستان - کوه قاف - مصر - حبش - افریقه کن بنور
 شه - او تقریباً د اتول ملکونه په دیر شوکا لوکن د
 مسلمانانو په قبضه کن شو - او پس له دی نه - بیا
 اسلام په نور و ملکونو بنور شه - اولاً تراوسه
 بنور پورې - او په دی دیار لسو سوو کالو کن - ایا کور و
 خلق د اسلام تابع شو - او اوس د دنیا په هر څو بند
 کن مسلمانان موجود دي - او خدای تعالی د هغه
 وعدی په موجب چه د رسول د خدای سره کړی وه
 په هره زمانه کن د اسلام د مدد د پاره هر سل
 کاله پس خلیفه پیدا کوي - اوله دغو خلیفگانو نه
 یو ددی خوار لسمی صدی په سر حضرت

غلام احمد د قادیان وه

او اوس د هغه څه

قدی خال بیکم

د ویم باب

سوانح د سیدنا حضرت غلام احمد علی السلام

نسب - حضرت غلام احمد علیه السلام - بن حضرت
 غلام مرتضی صاحب - بن حضرت میرزا عطاء محمد
 صاحب - بن حضرت میرزا گل محمد صاحب بن حضرت
 میرزا فیض محمد صاحب - بن حضرت میرزا محمد قاسم
 صاحب - بن حضرت میرزا محمد اسلم صاحب - بن
 حضرت میرزا محمد دلاور صاحب - بن حضرت میرزا
 الله دین صاحب - بن حضرت میرزا جعفر صاحب -
 بن حضرت میرزا محمد بیگ صاحب - بن حضرت میرزا
 عبد الباقی صاحب بن حضرت میرزا محمد سلطان
 صاحب - بن حضرت میرزا هادی بیگ صاحب -
 چه مورث اعلی ددی خاندان دی -

خاندان - د حضرت خاندان برلاس دی - او

برلاس د مغلو پو اعلی قوم دی - دا خاندان په

ابتدا کن د ترکستان د سمرقند نوی شهر کن آباد وه
 او سمرقند په هغه زمانه کن د فارس د بادشاه د
 حکم لاند وه - سمرقند ته د اقوم د فارس نه راغلی
 او په فارس کن د اتبرد حضرت سلمان فارسی رضی
 الله تعالی د نسل نه دی - حضرت سلمان فارسی
 د حضرت اسحق علیه السلام اولاد دی - او د حضرت
 رسول کریم صلی الله علیه وسلم په زمانه کن حضرت
 سلمان اسلام قبول کړی وه -

هغه وقت چه سورة جمعه په حضرت رسول کریم
 نازل شه - او حضرت د آیت ولوست - هُوَ الَّذِي
 بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ
 يُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ
 قَبْلُ كَفَى ضَلَالٍ مُبِينٍ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا
 بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ - ترجمه - چه الله تعالی
 هغه لوی ذات دی - په امیین (عرب) کن لوی رسول
 (محمد) او هم د هغه نسل نه مبعوث کړ - د پاره د دی
 امر چه د اهل عرب تزکیه وکړی - او هغوته علم

د ان کتاب (قرآن) وښای - او د حکمت تعلیم ورته
 وکړی - او دا عالم پخواله دی رسول نه په ډیر پخه
 کس راهی او جهالت کن پراته وو - او خدای تعالی به په
 آخرین کن یو رسول د هغه قوم نه مبعوث کړی - او
 هغه آخرین لا دی مؤمنانو کن داخل نه دی -

صحابو کن چا د حضرت نه پوښتنه وکړه - چه د رسول
 و آخرین څوک دی - حضرت رسول کریم صلی الله علیه و
 سلم - د حضرت سلمان فارسی په اوزه لاس کینود چه
 هغه آخرین دده قوم دی - او هغه رسول دده د نسل
 نه دی - لکه چه په دی حدیث کن دي - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

قَالَ كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ إِذَا نَزَلَتْ سُورَةٌ الْجُمُعَةُ فَلَمَّا
 نَزَلَتْ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ قَالُوا مَنْ هَؤُلَاءِ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ وَفِينَا سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ قَالَ فَوَضَعَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ ثُمَّ كَانَتْ
 قَالُوكَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثَّرِيَّا لِيُنَالَهُ رَجُلًا مِنْ هَؤُلَاءِ
 مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ -

حضرت ابوهریره روایت کوی - چه هغه وقت چه

په حضرت سوره جمعه نازل شه نوموړې هلمته ناست
 وو. هغه ساعت چه اخرين منيهم لانا يلحقوا بهيم
 نازل شه. نو بعضي صحابه وپوښتنه وكړه. چه بيا
 حضرت دا اخرين كوم خلق دي. او هغه وقت حضرت
 سلمان فارسي هم موجود وه. چه حضرت خپل لاس
 مبارك د سلمان په اوږه كيښود. او فرمايل لي چه كه
 ايمان د نيا نه شرياته لار شي. نو د دوي نه به بعض
 خلق هغه بيارا كوز كړي. حضرت رسول الله صلى الله
 عليه وسلم دا هم فرمايلي دي. چه سلمان فينا اهل البيت
 چه حضرت سلمان فارسي همونو په اهل بيت كين داخلي
 د خاندان برلاس پوځو مشران د امير بابر بادشاه
 په وقت كين دوه دوه نيم سوه تير. او نو كرانو. او د مريونو
 سره د سمرقند نه هندوستان ته راغلو. او پنجاب
 كين په هغه مقام كين د پره شو چه اوس قاديان
 نومي كلي پر آباد دي.

قاديان ته ولي قاديان واي

په كوم مقام كين چه دغه تير د پره شه هلمته هغو

د وټي بنا كړ. او د هغه نوم لي اسلام پور كيښود. چو نكه
 د كلي د ما جهمي په علاقه كين وه. خلقو به دي ته
 سلام پور ما جهمي وي. نج په پنجابي كين ميني ته والي
 په دغه علاقه ميني د پري وي. امير سرهم په دغه
 علاقه كين دي. چه خلق تر سنده گان او ميني را ولي.
 دغه علاقي ته خكه ما جه واي.

د خاندان كين د دين داري او د علم هيشه د پير شغل وه
 د قاديان كين به د دغه علاقي قاضي هم د دهلي بادشاه
 مقرر او وه. خلقو به دغه كلي ته اسلام پور قاضي ما جهمي
 وي. هر كله چه د انوم د پرا وېد شه نو اسلام پور
 خلقو پرېښود. او صرف قاضي ما جهمي شه. بيا څه
 مده پس خلقو صرف قاضي كړ. او هن كله د دال
 واز هم وركوي. نو قاضي نه قادي پاتي شه. اوس
 د دغه علاقي خلق ورته كادي. او قادي. يا كاديان
 وقاديان واي.

د دي تير هلمته يو لوي حكومت شه. او بري لوي پوري
 به د دغه خاندان حكم چلېده. يو په داچه ښه تگړه

تبروه - او د دهلی بادشاهانو ورله دمیرزا خطاب
 ورکړی وه - یعنی امیرزاده - او بل د پردیندار او
 صاحب د علم خاندان وه - د سکا نو د بادشاهی په
 زمانه کښ د حضرت صاحب وړنیکه حضرت میرزا
 گل محمد صاحب دیرلوی مشهور رئیس وه - هغه په پنځه
 اتیا کلو حکومت کاوه - سکا نو په دغه ریاست هم حملی
 شروع کړی - او په دغو حملو کښ ټول ریاست تر دلاسه
 لار شه - او څه کلي په سبب د خپلی فیاضی او ځوان
 مردی لئ بعض هغه ملانانور رئیسانو ته داسی وړ
 انجمنلی وه - چه د دغه حملو په سبب ناداره شوی وو -
 د قادیان د هر بشر د هغه پاک وجود په وقت کښ دیر
 دینداره نمازگذاره وه - د قرآن کریم حافظان هلته
 موجود وو - او د خدای او رسول شریعت چرچه وه
 د خوا و شا خلقو به قادیان ته د دغه خدای مکه وی حضرت
 میرزا گل محمد صاحب په خپله هم دیر متقی او پر هیڅ کاره
 انسان وه - او صاحب د کشف و کرامت وه - نه صرف د زمانی
 پیوولی وه - بلکه دیر بهادر او بارعب سړی وه - دامیرزا

چد کوم وقت وفات کیده - نو د اتکو په مرض ناجوره
 شه - بعضی جلیبانو یو قسم دارو تجویز کړه چه په هغه
 کښ د شرابو هم یوه حصه وه - دی میرزا صاحب دغه
 دارو په سبب د شرابو استعمال نه کړه - او وی لئ چه
 که خدای تعالی شفا راکوی - نو څه بل څه به بها نه
 شي - آخر په دغه مرض وفات شه - او پس د هغه
 نه د هغه څوئ حضرت میرزا عطا محمد صاحب - د
 حضرت صاحب نیکه جانشین شه - دغه زمانه کښ چه
 د سکا نو سره د هغو جنگ وشه - نو هغه جنگ کښ سکا
 فتحمند شو - او ټول کلي لئ د قادیان د ریاست په خپله
 قبضه کښ کړه - یو صرف قادیان تر یچ پاتی شه - دا په داچه
 د قادیان نه دغه وقت کښ چارچا پیره یو لویه مضبوطه
 قلاوه - او د هغه دیوال دیر زیات پلن وه - او د هغه قلا
 په برجونو کښ توپی به پرتی وی - یوه ورځ د سکا نو یو ټولی
 د حضرت میرزا عطا محمد صاحب په اجازت سره - د
 قادیان قلا کښ داخل شه - او هغو دننه په چل هڅه
 قبضه شروع کړه - هغه وقت د حضرت صاحب خاندان

دیوتباه کری شه - او د قادیان جماعتونه وړان کړی
 شو - او باغونه پریکړی شو - او بعض جماعتونه سکانونو
 در مسالونه کړل - او د قادیان یوه لویه کتب خانه چه
 په هغه کښ صرف پنځه سوه قرآن کریم قلمی وو - و سوزول
 شوه - آخر دغه خاندان ته حکم وشه - چه قادیان
 خالی کړي - او ټول بنځي او نرد قادیان نه روان شول -
 او اسباب ئی خان سره د غوایانو کاډو کښ واچاوه -
 او د پنجاب یو بل ریاست ته لاړل - حضرت میرزا عطاء
 صاحب له د بنمنانو زهر ورکړه - او هغه وفات شه - او پس
 دهغه نه د مهاراجه رنجیت سنگه په آخری زمانه
 کښ د حضرت صاحب پلار حضرت میرزا غلام مرتضی
 صاحب جانشین شه - او هغه قادیان ته بیرته سره
 د تېر راغی - او مهاراجه رنجیت سنگه صرف پنځه کلي
 بیا ورته وسپارل - او باقی د سکانونو په سلطنت کښ داخل
 شو - حضرت میرزا غلام مرتضی صاحب د دغه علاقې
 لوی رئیس او صاحب د عزت او خاوند د مرتبی وه - هغه
 وقت چه د انگریزی سلطنت راج په هندوستان - او

پنجاب کښ بنور شه - نو سرکار به د حضرت میرزا غلام
 مرتضی دیولوئ عزت کاوه - او د ویرائی او کورن جوړول
 په دربار کښ ورله کړسئ هم ورکیدى شوه په ۱۸۵۴
 کښ چه د دهلی غدر وه - نو حضرت میرزا غلام مرتضی
 صاحب د خپل خان نه پنځوس سواره د سرکار انگریزی
 امداد له ورلپېلى وو - او د آینه امداد وعده ئی هم
 ورسره کړی وه - صاحب کښن او صاحب د پتی کښن
 به ورله کورته او خای ته ملاقات له راتلل - په
 تذکره د رئیسانو د پنجاب کښ د حضرت میرزا غلام مرتضی
 صاحب ذکر په ښه شان سره موجود دی -

پیل ایش

حضرت غلام احمد علیه السلام په سنه ۱۲۵۱
 پنځوس هجری کښ پیدا شوی دی - د حضرت د تولد نه
 اول یوه جنی وزیکید له - بیا حضرت صاحب پیدا شه
 د حضرت صاحب یو مشر ورور هم موجود وه - چه
 غلام قادر نامه ئی لرله -
 حضرت چه هلک وه - او د مور له غیږی نه کوز او په

قدم آخستوپوه شه - او د نورو هلكا نوسره د لوبو لایق
 شه نو حضرت هجری د هلكا نوسره لوبی د نه کړی - او که
 چری لوبی به یی کولی نو د هغوی په کنده لوبو کین هرگز نه
 شاملیدلو حضرت صاحب د خولی نه کښل هجری نه دو
 ختلی - د قادیان هند و ان مسلمانان د دی خبری کواهی
 یی - چه د حضرت هجری دعا مو هلكا نو په شان عادتونه
 نه وو - له ابتدا نه یوازی اوسیده یی خوشی وو

تربیت او تعلیم

حضرت چه دا د وده کالو شه نو په سن دولس ^{۱۲۵۸} سوه اته
 پنځوس هجری کین ور له والد صاحب یو استاد فارسی خوان
 مقرر کړ - او هغه حضرت صاحب ته قرآن کریم او بعض
 کتابونه د فارسی یی وینودل - د دی او ستاد نوم فضل
 الهی وه - حضرت صاحب چه د د ولسو کالو شه ^(۱۲۶۱)
 نویو بل استاد ور له مقرر کړی شه - د ده نوم فضل احمد
 وه - حضرت صاحب ته یی په پیری خواری او په
 کوشش سره بعض کتابو د نحو د قواعد او خه نور کتابونه
 وگورول - پس له دی نه چه حضرت صاحب چه د اتلسو

کالو شه ^(۱۲۶۸) نویو بل او ستاد ور له دیوخوا
 کالو د پاره مقرر شه - او د دی استاد نوم گل علی شاه وه
 د دی او ستاد نه حضرت صاحب نحو - منطق - حکمت
 و د بعض نورو علوم مروجه کتابونه ولوسته - خه کتابونه
 د علم طب د خپل پلار نه ولوستل - او د دوی د طبابت
 په علم کین د پیر ما هر سړی وه - او حاذق طبیب وه - حضرت
 صاحب فرمای چه شما په دغه زمانه کین د کتابونو مطالعه
 کولو او د هر علم د لوستلو د پیر شوق وه - چه گویا کین زه
 هم و دی دنیا کین نه اوسم - او والد صاحب به اکثر
 منع کول چه د کثرت د مطالعی نه مکنزه صحت خراب نه
 شي - او بل دای هم مطلب وه چه زه د دی شغل نه
 خان فارغ کړم - او د والد صاحب په دنیاوی
 غمونو او جگړو کین شریک شم - لاچار ما د خپل پلار د
 حکم په موجب کتابونه ولوستل کم کړل - او د هغوی
 خدمت ته او فرمان برداری ته مخ کړ -

د دنیاوی کارو بار

دغه ایام کین خهون د والد صاحب د پر کوشش د دی

امروه چه شخونې د لاسه تللی کلی او جایدا د پیر ته
 را کړی شی - او په عدالت انگریزی کښ د دی امر
 د پاره ئی مقدمات د اثر کړی وو -
 د حضرت صاحب همزولی وائی چه کومه ورځ چه به
 تاریخ مقرر وه - نو حضرت صاحب به د تاریخ پېښی
 له لار - او کچرې کښ به یو خوا ته په منونځ او عبادت
 کښ مشغول شه - د کچرې په عدالت کښ به مقدمه
 پېښه شوه - د کچرې نقیب به ناری وهلی - حضرت صاحب
 به په نمازخانه ولاړ وه - مقدمه به په عدم پیروی
 کښ خارج شوه - د حضرت صاحب د والد چه د پیر
 مقدمی په دارنگ بر بادی شوی - نو هغوی د مقدمو
 د پیروی نه حضرت صاحب منع کړ - او د زمینداري
 کار ته ئی وروړا ند کړ - چه د مزارعانو او د برخه
 خورو نگرانۍ کوه - حضرت صاحب فرمائی چه د اهم
 مانه نه شوه کیدی - ځکه چه زه د دی طبیعت او د
 فطرت سړی نه وم - د حضرت صاحب دی قسم لا پرې
 د حضرت صاحب والد به اکثر ناراضه لاره - او د همدې

او د مهرباني نه به ورته ئی وچه څه د دنیا په طرف
 هم متوجه شه - مگر د حضرت صاحب د دنیا د کارو بار
 نه د پیر سخت نفرت وه - حضرت صاحب فرمائی - چه
 یو ځل یو کشتنر صاحب - چه د هغه علاقې پولوی حاکم
 وه - قادیان ته را تلو - ماته والد صاحب و فرمایل چه
 د هغه د استقبال د پاره یو دوه کړوه مخی ته لاړ شه - شما
 طبیعت ناسا ته هم وه - او زه م د دنیاوي خلقو خوشامند
 کولونه نفرت کاوه - لاړ نه شوم - شما پلار په دی امر
 هم خفه شه - د هغه دامطلب چه د دنیا په کارو
 بار کښ غرق شم - او داله مانه نه شو کیدی - مگر بیا
 هم خنی خنی کار د والد صاحب د اطاعت او د خوښی
 د پاره به ما وکړ - څه به م د هغه خدمت کاوه او څه
 به م ورته د عاکوله - چه د دنیا د دی کند نه خلاص
 شی - هغه به خلقو ته اکثر و - چه زه صرف د مهرباني
 او د ترحم نه غلام احمد ته د دنیا د کارو بار د نصیحت
 کوم - که نه وی نواصل خبره داده چه ما خپل عمر
 هم عبس د دنیا په کند کښ ضایع کړ -

ملازمت

حضرت صاحب چه پخته ویشو کالوشه (شکلنه ۵)
والد صاحبی دافکر وکر چه نه دزمینداری انتظام
نه دمقدما تو پیروی کوی - نه په کور کب د میلنو
وغیره و پکار یزی - آخر کار په سیالکوټ کب تی په
یو دفتر کب ملازم کړه - هلته حضرت صاحب محافظ
دفتر شه - او قریب د سلو دوپو پوری د حضرت صاحب
تخواه مقرره وه - حضرت صاحب دغه ملازمت په
دیر کرا هیت او نفرت سره یو شو کاله وکړ - د ملازمت
وقت تی په دیو دینداری او په عبادت کب تیر کوی
وه - چنانچه د سیالکوټ خلق د هغی زمان ددی
امر گواهان دی - په دغه زمانه کب حضرت صاحب
فرمایي چه ماته تجربه هم حاصله شوه - چه په
دفتر و نو کب او ملازمت و نو کب سر کار ی نو کران او
منشیان خنکه گذران کوی - او د هغوی د غمکنده
زندگی م هم په خپلو ستر گولیدله - چه له چانه به
منشیانو پیسې غوښتی - او چانه به نذرانه غوښتل

د حضرت صاحب والد ته د حضرت جدائی گرانه شوه
وپه نوکری کب د حضرت صاحب زړه هم نه لگید او
خروالد صاحب ورته کاغذ ولیکلو - چه نوکری پرېزده
و کور ته راځه - حضرت صاحب چه د کاغذ و نوست
په پر خوشحاله شه - او زر تی استعفاء ورکړه - او خان تی
د دغه گنده خلاص کړ - او قادیان ته راغی -

حضرت صاحب قادیان کب د والد صاحب د حکم په موجب
به هم د زمیندارو برخه خورو نگرانی کوله - او هم به
زیات وقت د قران کریم او د تفسیر و نو او د حدیثو نومط
کوله - او اکثر به تی هغه کتابونه خپل پلار ته هم
آورو ل - د حضرت صاحب په آخر عمر کب د پیر غشون
او خفه به وه - خنکه چه او یا اتیا زړه روپی تی په
مقدما نو و گولی - او هغه پخوانی تللی مد کونه - کبی
او جای د بیرونه لاس له هم دانغله - دی نا کما میالی
به د حضرت صاحب د پلار حالت اکثر په اضطراب
وپه غم کب لاره - حضرت صاحب فرمایي چه د خپل
پلار دغه ژوند شما زړه لا د دنیا د محبت نه تور کړ -

اگر چه په دغه وقت کښ شخړې پوڅو کلي لا باقي وو. او
 د سرکار نه څه پښن هم څما د پلار صاحب د ملازمت
 مقرر وه. مگر بيا هم څما والد صاحب به د تير شوی
 دود غم کاوه. او اکثر به هغوی وچه که د و مړه
 سعي م د خدای د رضا مندي د پاره کړی وی. نو
 اوس به غوث يا قطب وم. غرض دا چه د ژوند
 په آخر و ورځو کښ د پرنسيما نه شوی وه. د مرگ نه
 پوڅو میاشتی اولی یو جماعت بنا کړ د خپل عبادت
 د پاره. او د قادیان د بازار چوک کښ یو لوی جماعت
 لې جوړ کړ. گنبد دای د مغفرت سبب شی. او وصیت
 لې وکړ چه ماددی جماعت په یوه کمپنه کښ ښخ کړی
 چه هر وقت په دعا کښ یاد یږم. او هغه وقت چه
 د اجماعت مکمل شه. او صرف پوڅو خښتی به لا
 د فرش پاتی وي. چه د حضرت صاحب والد د
 پېچش په نا جوړ تیا نا جوړه شه. او پوڅو ورڅو
 پس مړ شه. او په دغه جماعت کښ پوڅو اته ښخ
 شه. د و غات په وقت لې. قریباً اتیا کاله

یا څه د پاسه عمر وه. د حضرت صاحب عمر به د
 د لد صاحب د وفات په وقت کښ شاید څه کم څلو
 کاله وو. حضرت صاحب وایي هغه پوڅو کاله
 چه څما د دنیا په کار و بار کښ تیر وو. زه هغه ضایع
 گنم. او د هغو ورځو د پاره د پیر ارمان کوم. او هغه
 کسان چه د دنیا طلب کوي. هغوی به هم دغه سی
 ارمانی شي. پس د اوس نه پښیماني پکا رده.

د حضرت هلکوالی او خوالی

د هلکوالی هغه زمانه چه هلکان په کښ هر قسم لوی
 بیهوده کارونه غلا دروغ ویل. کنځل کول.
 بد چلنی عادت وي. د قادیان خلق هندوان
 او مسلمانان ټول دا وایي. چه حضرت صاحب
 کښ د هلکوالی په زمانه کښ ددی کارونه
 یو عیب هم نه وه. د خوانی په زمانه کښ چه خوانان
 کوم نا لایق کارونه او نا گفته حرکات کوي. هغه
 هرگز حضرت صاحب کښ نه وو. بلکه دغه عمر لې
 د قرآن کریم په مطالعه او د دینی کتابونو په شغل کښ

تیرشوی دی - حضرت صاحب د او وکالونه تر شلو کالو
پوری تعلیم وکړ - او سبق لئ دده کړ - تر پنځو لیشتم کاله
پوری طب او حکمت وغیره لئ وکوت - تر اته ویشتم
کاله پوری لئ ملازمت وکړ - دولکالهنوری د اسلام
نور کتابونه وکتل - او عبادت لئ وکړ -

عبادت

حضرت صاحب چه د دیر شو کالو شه نو نقلی روژی
لئ هم شروع سکری - چنا پنجه حضرت صاحب
فرمایي چه مایو بزرگ معمر سپین زیړی په خوب
بن ولیدلو - چه ماته وایي چه روژی شروع کړه
تککه چه روژی د آسمانی نور د جذب کولو د پاره
دیړی ضروری دي - او د نبوت د خاندان د پاره
داسنت دی - په دی خیال مادا لاره اختیاره کړه
چه د کورنه به م بهر خپل خوراک او طعام راوغوښت
او هغه به م بعضی یتیمانوله ورکړ - چه هالته به
ماله د خوراک په وقت راتله - او پخپله به م ټوله
ورځ روژه وه - لئ له خدا په بل هیچانه شهاد دی

روژو علم نه وو - پس له یو دوه و هفتونه ماته دا امر
پیراسان معلوم شه چه یو وقت خوراک وکړم - هغه مده
م یو وقت طعام و خور پیام دا هم کم کړ - تردی حد ه
پوری چه مابه اته پهوه وقت په یوه دوو لئ تیراوه
پیام دا خوراک هم تر یو شو مثقالو ورسو - شاید چه
تو شو میاشتو پوری شهادا حال وه - په ماکن د صبر
د برداشت طاقت پیدا شه - مایه دی روژو کښ دیړی
عجیبه عجیبه خبری ولیدلی - او دیړی مکاشفی راته
روژی - او بعضی لوی لوی او لیا د پیغمبرانو ملاقات
م نصیب شه - یو ځل عین په بیداری کښ م جناب
سیدنا محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د
سیدنا امام حسن او امام حسین او حضرت علی علیه
السلام - او حضرت فاطمه رضی الله تعالی عنهما ولیدل
او د نور پلوشی م رنگارنگ شکلونو کښ ولیدلی - او
مابه لیدل چه د آسمان انوار راځي - او په ماباند
نازلیږي - او خماروح به م پر خوشحالیدلو - او د
به لئ موندلو - په دی حالت کښ خائف داسی پامال

شه - چه ما خان کن دو بره طاقت لید لو - چه که یو
 لوی تکره غت او مضبوط پهلوان سره ما په یوه کوته
 کن شوک بند کړي - نوچه زه خو پوری د خوراک خواهر
 ظاهر و - هغه به مړوي - دا شما یقین شه چه هغه
 کسان چه بڼه بڼه خوراکونه خوري - او په خپل خان
 مین وي - او سر له کیدي نه زار کړي - هغوي دارو حاکم
 منزلونه او مقامونه نه شي قطع کولی - البته زه د اهم
 نه غواړم چه هر هغه شوک چه خان کن د طاقت نه
 ويني نو د تکلیف د په خان قبلوي - حکه اکثر د جاهل
 عابدانو په ویلو سره بعض خلق دی قسم تکلیف اختیار
 په سبب د سل او د دق په مرضونو کن گرفتار شوي
 او زر زرفنا شوي دی - زه د اسی ریاضت بڼه نه کړم
 چه په خان د حد زیات بار کینودی شي - او آخر کن
 د مانع ئی خشک شي - او لیونی او مجنون یا بد اخلاق
 شي - او په خاتم کن حضرت صاحب فرمائی چه مادا
 امر د خه وقت د پاره اختیار کړی وو - او همیشه
 دانه کوم - البته هغه صبر او برداشت همیشه لر

په تیره صدی کن مذهبونه *

هغه وقت چه د هجرت دیار لسمه صدی په ختمید
 شوه - او د حضرت صاحب عمر په دولس سوو یونوی
 هجری کن د خلوی بنسټو کالو شه - نو دغه وقت کن د هر
 مذهب د آریه و مذهب د هند وانو - د نصاری و
 زور وه - او په اسلام کن د دوه آیا و فرقونه زیاتی
 پیدا شوي و - زه د دی ټولو تفصیل خه قدر د لته
 بیا نوم -

(۱) د هریه - هغه خلق دي چه د جهان پیدا کونکی
 هیڅوک نه کړي - اونه خدای موجود کړي - او نه
 رسولان او قیامت مني - د گروه په هر مذهب او
 هر ملک کن په کثرت وو -

(۲) آریه - خدای تعالی مني - مگر د جهان پیدا کونکی
 نه مني - روح او ماده د خدای تعالی سره قدیم
 کړي - ویدنومی کتاب الهامی شریعت کړي - او پس
 له دی نه الهام او وحی بند کړي - سزا جزا په دی

دنیا کنزی - چه د نیک اعمالو په سبب انسان باد شایستی
دولتمند شئی - او خوشحاله وي - د بد و افعالو په سبب
انسان د نگر شئی - ککزی بوئی شئی - او انسان هر
قالب بد لوی - او بیاد نیاته راځی - او ټول پیغمبران او
اویا دروغ ژن کنزی - په نیوک کښ مبتلا وي -

(۳) هندوان خدای تعالی هم منی - او د هغه ظهیر
په شکل د انبیاء و اولیاء کښ هم منی - او د خپل هر
رسول - او هر نبی حتی چه د هر عجیبه او د لوی څیز
عبادت کوي - د غیر الله نه مدد غواړي - د مذهب
پا بند ی چندان ضروري نه کنزی - د قومیت په سبب
د مذهب پیروي کوي - د درې دیرش د پیتا و
عبادت کوي -

(۴) نصاری - خدای تعالی هم کنزی او درې هم - یعنی
والی چه خدای چه پلار دی - او حضرت عیسی علیه
السلام چه خوی دی - او روح القدس چه ترمینځه
واسطه دی - درې واره خدایان دي - او بیاد درې واره
یو دی - دی ته تثلیث والی حضرت عیسی علیه السلام

نق - رازق - عالم الغیب - حی - او قدیر کنزی - او
والی چه خان لی په صلیب قربالی کړ - چه د هغه
بیرون نجات بیامومي - نجات موقوف په کفاره
یعنی د حضرت عیسی په قربانی چه ایمان راوړی
شئی - کنزی - او شریعت چه انبیاء و نبی و ولی و لغت
کنزی - او هر نبی او رسول فریبي او تگ کنزی -
و والی چه هیڅوک د انسان نه نیک کیدی نه شئی -
صرف یو حضرت عیسی و چه د گناه نه پاک و -
و ددی عقیدې د نبورولو د پاره په کروړ و نو کتابونه
زرگونه مدرسې - او هسپتالونه - اخبارونه جاری
کړی دي - او په هر چل او فریب خلق خپل خان
ته را اړوي -

(۵) مسلمانان - دوه او یا فرقی شوی دی - په دولتی
کښ هم لوی لوی ټولې دادي - حنفیان - اهل حدیث
شیعکان - او آزاد مسلمانان -

حنفیان - چه خان ته سنیان والی - ایمان بی عمله
قائم کنزی - او د ایمان د پاره د عمل صالحه کول

ضروری نه کنړي - د قرآن کریم په ترجمه لوستل
او په هغه باند خان پوهه ول - احادیث لوستل
ترک کړي دي - قرآن کریم یی معنی لولي - او د حدیث
په لاره هم نه تیريږي - هرڅه چه ملا صاحب الی
هغه خپله عقیده - او ایمان کنړي - او د وټی ملایان
همیشه د اکوشت کوي - چه مسلمانان کافران کړي
او اسلام د مسلمانانو نه پاک کړي - د زیارت پرستی
او د پیر پرستی په کند کښ پراته وي -

اهل حدیث - هغه خلق دی چه خان ته د
حدیث پیرو والی - او خان د فقی د کتابونو د آزاد
کنړی - اگر چه دوی د زیارت پرستی او د شرک نه
تر یو حده پوری خلاص دي - مگر والی چه د قرآن
او د حدیث جگړه راشی - نوموږ به د قرآن په ځای
حدیث قبلو - ځکه چه حدیث درست دی - د اقوم
هم اکثر بد زبانه وي - امامانو - او اولیاو ته په سپکاوی
شیعکان - خان د حضرت علی پیروان کنړي
ځنی لئ خدای بولي - ځنی لئ رسول بولي - ځنی لئ

د حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم - حقدار
جانشین کنړي - او حضرت ابوبکر صدیق - حضرت عمر
فاروق - حضرت عثمان ذی النورین - او حضرت
عائشه صدیقه ته په سخت سپک نظر کوي - او ځنی
پر لعنت والی - د امجد قرآن کریم صحیح نه کنړي - بلکه
والی چه دی کښ لس سپاری حضرت عثمان کمی کړي
دي - اکثر منوځ هم نه کوي - د امامت د نمائنده د پاره
داسی امام ضروری کنړي - چه د کربلا نه ورته سند
حاصل وي - پنځه نوموځونه په درځای هم کوي - سنت
د نمائنده سره هرگز نه کوي - هر کال د عاشورو په
ورځو کښ حسن او حسین ژاړي - او دغه ژباړه د نجات
او د شفاعت د پاره کافی کنړي - حضرت امام حسین
د خان د پاره کفاره کنړي - گويا د اد مسلمانانو
عیسایان دي -

آزاد مسلمانان - هغه خلق دی چه خان
مسلمان بولي - مگر د اسلام پابندی ضروری نه کنړي
ځنی خدای هم نه مني - ځنی په اسلام کښ تغیر تبدل

کړي - خنی د سود د نه خوړلو مخالف دی - د عبادت
نه خان معاف کړي - خپل علت غائی د ژوندون
دنیا کتل کړی - د دوزخ - د جنت - د قیامت - د فرشتو
او د الهام او د وحی نه منکړدی - دا خلق زیات د
علی کړه تعلیم یافته دي - اوڅه د نورو مدرسو تعلیم
یافته خلق دي - د پورپ خشک فلسفی - او د ملایانو
بد عملی او کج خلقی د اسلام نه پیزاره کړی دي -
د اهغه مصائب دی چه په اسلام د بهرنه - او د
دغه راغلي دي - آریه - د هریه - هندوانو - او
نصاری و په اسلام د بهرنه حملی شروع کړی - او د
مسلمانانو دغه حال وه - هغه مسلمانان چه له
دین نه ناخبر وو - د مسلمانانو دی اندرون ته حالت
او د بهر پیرونی حملونه د یر تنگ شو - نو لاچار شوک
د هریه شو - خوک آریه شو - خوک د نصاری و
بنکار شو د اسلام نه قریباً په دوه پنځوس کاله کښ
دری خلوړ لکه خلق صرف په هندوستان کښ
د غیر مذهبو په زمره کښ داخل شو - او هغه څه

چه پاتی وو - هغه ملایانو کا فران کړل - او د تکفیر د
فتو و بازار کړم شه -
په دیار لسمه صدی کښ په ټوله دنیا کښ د
مسلمانانو حال خراب شه - او مسلمانان د دین د لاری
جدا شو - او په بدو رسمونو کښ پریواته - او د خدای
لاره ی هیڅ کړه - او د دوی د دنیا کارونه هم برباد شو
هر چرته چه د مسلمانانو پادشاهی وه هغه د نصاری
په لاس کیوته - لکه ټوله افریقه - مصر - طرابلس -
سودان - یونان - دروم ریاستونه - کوه قاف - بلوچستان
ترکستان - د نصاری و شو - او د هندوستان نه د اسلام
د حکومت نخبه ورکه شوه - هغه وقت چه ملک د
سکانونو په لاس کیوت - حلالی کول منع شوی - بانگ یل
منو مخ گذارل بند شو - بی دینی او بدکاری جاری شوه
په مسلمانانو کښ شرک قبر پرستی - د رسم د رواج
تا بعد اری دا خله شوه - او شریعت ورک شه - نو
په داسی د هلاکت په وقت خدای تعالی د اسلام
د مدد د پاره یو خلیفه پیدا کړ - او دا آخری خلیفه

هم محمدی وه - او هم مسیح وه - چه په قادیان کنز ظاهر شه
 د آ مصائب چه په اسلام د ننه او د بهرنه راغله - دا
 ټول حضرت صاحب لیدل - او د هغه رحیم او کریم
 وجود به د دی غمونونه او به کیدلو - اولس کاله په
 دی غمونونو کنسرت کون پروت وه - او د اسلام د وپاره
 ترقی د پاره په دعاؤ نو سر وه - لکه چه حضرت
 صاحب یوه قصید کن فرمائی

{ دوه غمونو خشا ژوند کړلو برهم
 چه د بنمن د اسلام زیات شردوستان کم }

غرض دا چه تر خلو یستو کالو (۹۰ ۱۲۰) نمونو ووه - روژه
 وه - د خدای یاد ووه - د قرآن کریم لوسته ووه -
 او د نور و مذ هبونو کتابونه کتل ووه - او شپه د ورځ
 د اسلام د ترقی د پاره دعاوی - آخر کار هغه پاک خدای
 چه د حضرت آدم نه تر حضرت رسول الله صلی الله
 علیه وسلم پوری به په هره زمانه کنسرت د هر یو نبی او د
 رسول سره کلام کاوه - او هغه لوی ذات چه د
 لوی خوان شیخ احمد سر هندی - شاه ولی الله هلو

او زرگونو بزرگانو سره به کلام کاوه - هغه خدای
 ده سره کلام کول شروع کړه - دا کلام د خدای په ذریعې
 د وحی او د الهام وه - مکر نه هغه وحی چه د قرآن کریم
 ده - بلکه هغه وحی - او الهام چه د رسول الله صلی
 الله علیه وسلم په فیض او برکت هر لوی بزرگ ته
 حاصلیږي - دی وحی یا الهام سره جبرائیل نه وي
 لکه چه د حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم وحی
 سره به نازلیده - په سنه د ولس ۱۲۹۰ سوه نوی هجری کنسرت
 په ده الهام شروع شه -

ما مور کیدل

د حضرت صاحب چه عمر د خلو یستو کالو شه (۳۹۱ سنه)
 نو الله تعالی ورسره کلام شروع کړ - اول الهام ورته
 د والد صاحب د وفات د خبر وشه چه - وَالْتَمَّ بِرَّوَالطَّارِقِ
 حضرت صاحب د پلار په وفات فکر مند شه - نو بل
 الهام ورته د تسلی د پاره وشه چه - اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ (چه خدای تعالی الله د خپل بنده د پاره دیر
 کافی دی) د حضرت صاحب دیره تسلی وشوه - او

دالهام ئی په یومهر کښ وکنوده - او هم دامهر به د
 حضرت صاحب په لاس وه - لس کاله نور حضرت
 صاحب د اسلام په فکر کښ - او د هغه د ترقی د پاره
 دعاونه وکړه - او د غیر مذ هېو نو کتابونه ئی مطالعه
 کړه - او شپه ورځ د اسلام په غم کښ ئی خان سرگردانه
 کړ - تردی حده پودی چه دیارلسمه صدی پوره شوه
 او د خوارلسمی صدی سر شروع شه - نوالله تعالی چوڼکه
 د زړونو خاوند دی - او دهغه د رحمت نزول په هغه
 کس کیږي - چه معصوم وي - پاک وی - د خدائی تابعدار
 بنده وی - د اسلام رښتینی خادم وي - د حضرت
 رسول الله صلی الله علیه وسلم رښتینی محبت لري - او
 صادق پیروي - او د اسلام په درد درد مند وي
 نو ددی قانون په تقاضا سره په کل اسلام د خدمت د
 هم دایوانسان داسی وه - چه د اسلام د خدمت د
 پاره الله تعالی مناسب وکړلو - نو مبعوث ئی کړلو
 او په دارنگ ئی مخاطب کړ -
 چه ته ددی صدی محمد دی - او بیا

دالهام وشه - اَلرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ - لَتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا اُنْذِرَ اَبَاؤُهُمْ - وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ه قُلْ
 اِنِّي اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُوْمِنِيْنَ ه ترجمه - الله تعالی چه
 رحمان دی - د خپل رحمانیت په سبب ئی تاله د قرآن
 کریم علم در عطا کړ - چه ته د قرآن کریم په ذریعه
 خلق د هغوی د بد انجام نه وپرووی - هغه خلق چه
 په سبب د پوره سخت غفلته په گمراهی کښ پریوتلی دي
 وهغوی د هغو غلطونه خبردار کړی - د پاره ددی
 چه هغه کسان چه شما مجرمان دي - چه هغوی د مؤمنان
 نه جدا شي - او هغوی ته خپل جرمونه او گناهونه
 معلوم شي - او ورته ووايه چه زه مامور من الله
 شوم - او اول المؤمنین یم - یعنی د خدائی په حکم
 و نیسم - او هر چه والی زه پخپله اول ایمان لرم -
 حضرت صاحب د اسلام او د نبوت محمدیه او د قرآن
 په صداقت کښ یو عظیم الشان کتاب براهین احمدیه
 په حکم الهی سره ولیکلو - او اشتهاری ورکړ - چه د
 کل جهان خلق ددی کتاب د لایل رد کړی - او

که نه شی رد کولی نو دخپل دین په تائید کښ د دی
قسم دلایل دومره یاد دی په دریمه حصه پیش کړي
نوله مانه د لاس زړه روپي انعام واخلی - او خدا دوی
ده چنه داد لایل شوک د د کولی شی - او نه شوک د دی
قسم دلایل دخپل مذهب په صداقت پیش کولی شی -
د کتاب عام بنور شه - او په کل هندوستان بلکه
مصر کښ هم یی نظیره تسلیم شه - هیشوک یی په خواب
باند قادر نه شه - او خلقد حضرت مجدد توب هر خانی
تسلیم کړ - او په دیر اخلاص سره یی د دی کتاب
تائید او صفت وکړ -

الله تعالی ورسره وعده وکړه

(۱) اِنِّیْ جَاعِلُکَ لِلثَّاسِ اِمَامًا مَّا مَادَکَ لِبْنِ اَدَمَ د
پاره امام مقرر کړی -
(۲) لِنَاکَ مِنَ الْمَنصُورِیْنَ ه تاله به مدد در کړی شی -
(۳) اِنِّیْ نَاصِرُکَ وَ اِنِّیْ حَافِظُکَ - زه ستامد د کار
اوزه ستا حفاظت به کوم -
(۴) اَلَا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُوْنَ ه - ای خلقو

خبرو ارشی - د خدای جماعت به په ټولو غالب شی
(۵) وَاللّٰهُ یُعْصِمُکَ مِنَ الثَّاسِ - الله تعالی به تا د خلقو
د حملونه - او د شر نه محفوظ ساتی - او ستا په مرگ
به قادر شی -

(۶) اِنَّا فَتَحْنَا لَکَ فَتْحًا مُّبِیْنًا زه به تاله په هر خانی کښ
روښانه فتح در کوم - داسی فتح چه دینم به پر هم قایل ی
(۷) نَسْرُقُ اِلَآ اَعْدَاءَ کُلِّ مُسْرِقٍ وَ مَكْرُاُ وَلِیْکَ هُوَ سُوْرَه
موبزه ستاد بنیمان تکرری تکرری کړ - او د هغو هر
مکرو او تدبیر به عبت کړم -

(۸) اِنِّیْ مُعِیْنٌ مِّنْ اَرَادَ اَعَانَتُکَ - وَ اِنِّیْ مُهْیِیْنٌ مِّنْ
اَرَادَ اِهَانَتُکَ - زه د هغو کسانو مدد کاریم - چه
شوک ستامد د کاروی - اوزه د هغو کسانو به ذلت
کوم او رسوائی کوم چه ستاد اهانت او د رسوائی خیال لری
(۹) سَیِّئَاتِیْکَ مِنْ کُلِّ فِجْ عَمِیْقٍ سَیِّئًا تَوْنُکَ مِنْ کُلِّ
فِجْ عَمِیْقٍ - د هر خوائی خلق به تاله راشی - او د هر
ملک نه به در له تحفی او پیشکشونه راشی - دومره
خلق به راشی چه په سر کونو کښ به لاری جوړی شی -

(۱) ستا عمر به اتیان کالو ته قریب شی - خه کم یاخه زیات له تانه به لوی نسل روان شی -

دا او ددی قسم نوری وعدی په ډیر کثرت سره دی - چه الله تعالی حضرت صاحب سره کړی دی - او حضرت صاحب ته وویلی شو چه (۱) تاله دقرآن کریم علم درکړی شه - او په دارنگ علم په روی زمین کښ چاله نه دی ورکړی شوی - (۲) ستاد ستاد د بنمن په مقابله کښ قبوله او مقبوله ده - تاته د مباحلی اجازت دی - (۳) تاله د عربی هغه علم درکړی شوی دی - چه عرب او عجم کل به ستا په مقابله کښ عاجز شی -

مسیح موعود او محمدی آخر زمان کیدل هغه وقت چه پنځه کاله نو د خوارسمی صدی د سر ته تیر شو (شکسته ۵) نواله تعالی ورته خطاب وکړ چه هغه حضرت عیسی علیه السلام چه خوی د حضرت مریم وه او پس له حضرت موسی علیه السلام نه د توریة د شریعت د خدمت د پاره په خوارسمی صدی کښ راغی

و د موسوی سلسلی دیارلسم خلیفه او مجدد ده - وفات شوی دی - او هغه مسیح موعود چه دویم نوم فی امام مهدی - آخر زمان دی - او پس د حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم د قران د شریعت و د اسلام د خدمت د پاره په خوارسمی صدی کښ راغی وه - او محمدی سلسلی دیارلسم خلیفه او مجدد ده - هغه ماته مقرر کړی - پاسه په دنیا کښ اعلان وکړه زه به له تاسره یم - او ستا مدد به کوم -

د حضرت اعلان

حضرت صاحب په موجب ددی حکم اعلان وکړ - او د دنیا لوی لوی بادشاهان - او امیران - او نولیان لوی په دارنگ مخاطب کړه - چه - ای د روی زمین اوسیدونکي زه د الله تعالی له جانب نه په دی صدی مجدد مقرر شوم - او په موجب د حدیث لاهدی الاعیسی - چه کتاب ابن ماجه کښ موجود دی - زه هغه مهدی آخر زمان یم چه دویم نوم فی مسیح موعود دی - او تاسو ټولو ته دادرخواست دی - هغه الله چه یو دی - او نه

شریک لری - اونه اولاد - هغه صرف د عبادت لائق دی
 هم هغه د کل جهان خالق دی - رازق دی - پروردگار
 دی - د هغه همه رسولان رستیني وو - او د هغه کتابونه
 چه د خلقو د هدایت د پاره نازل شوی حق دی - اوسید
 الوسل وخاتم النبیین حضرت سیدنا محمد صلی الله علیه
 علیه وسلم د هغه رسول دی - او ټول کمالات - اومذاج
 د نبوت په هغه باند ختم دي - پس د هغه نه بل پنی او
 رسول نشته - او حضرت عیسی علیه السلام چه نصاری
 ئی د الله تعالی خوی گنړي - هغه وفات شوی دی - او
 مردی - اوس د کل جهان د پاره یو دین مقرر دی - چه
 اسلام دی - او پوره نماندی چه محمد دی - او پو شریعت
 دی چه قرآن دی - او جامع او مکمل کتاب دی - هغه
 خه چه د هدایت د پاره ضرور وو - هغه په کین موجود
 دي - زه د اسلام د خدمت د پاره مبعوث شوی یم - او
 هغه څوک چه د حق تالاش اولتون کوي - ماله درادروي
 ماسره د روح القدس مدد دی - او زه د کل جهان د
 پاره امام مقرر یم - ما کین د اسلام زنده نښی موجودی

د هر قسم تلی چه غواړي ماله شئ - زه د خلقو د
 تلی کولو د پاره راغلی یم - ای محرومو خلقو زراڅي
 چه د ژوند خه اعتبار نشته - ماته سوته اعلان وکړه
 و خبرم کړي - چه زه موجود یم - اوس که تالاش
 نه کوئي - نو د استا سو سستیاده - والسلام

د ملایانو غوغا

د اعلان د یورپ - د امریکي بادشاهانو ته - د
 روم سلطان ته - د ایران بادشاه ته - د مصر خدیو ته
 د افغانستان امیر ته ورسیده - او د هندوستان
 غلابانو - امیرانو ته ور ولیدلی شه - ملایان - او
 مولویان خبرد از کړی شو - د پنجاب مولویان - او
 ملایان په غضب شو - چه د انور حضرت غلام احمد ته
 ولی عطا شه - د ډیره حسد او د بعض په فتو و د
 کفر شروع شو - او یوکس مولوی محمد حسین صاحب
 د بهتالی پاڅید - او د آگری او د بمبئی نه تر پناوړه
 پوری ئی د ملایانو نه فتوی واخستی - او په حضرت
 صاحب ئی د کفر فتوی ورکړه - او هغووی چه څمونږ

عقیده ده چه حضرت عیسی علیه السلام ژوندی په
 دی جسم سره په آسمان کښ موجود دی - او آخره
 زمانه کښ به په دمشق کښ زان لیری - او امام مهدي
 آخر زمان به ورځی هلته موجود وي - هغه به کفار
 قتل کوی - او خلق به په زوره مسلمانوي - او هغه
 خوک چه دا عقیده لري - هغه کافر دی - او هغه خوک
 چه د حضرت غلام احمد تابع د ارشی هغه هم کافر شي -
 په دی فتویٰ ئی خلق د حضرت صاحب و ترهول - او
 او و ویرول - او خای په خای ئی و عظونه او حکونه
 برخلاف د هغه شروع کرل - او خلق ئی منع کړه - مگر
 هغه نور چه الله تعالی دوشانه کړی - کله د بل چا په
 پوکومری - او هغه نور چه په آسمان و خیري هغه
 کله د خلق په گرد و غبار پتیاږي - د الله تعالی وعده
 ده چه زه به د مدد کوم - او خلق به تاته رجوع کوي
 دا ضرور پوره کیدونکی ده -

د حضرت صاحب تبلیغ

حضرت صاحب علی کړه ته سفر وکړ - او هلته ئی خلق ته

په هندوستان کښ و عطا او اعلان وکړ - د هلي یاد یلي
 ته لار - دا خای هم د هندوستان ډیره قدیمی دار
 المخلافه ده - حضرت صاحب د خپل نامور تیا اعلان
 وکړ - ملایا نوسره ئی بحثونه وکړه - جامع مسجد د
 د هلي کښ ئی خپله عقیده بیان کړه - دا د کرځونو کتاب
 عقاید احمدیه کښ چه په پښتو کښ دی - موجود دی
 حضرت صاحب ښهر په ښهر وگرزیدلو - او خای په
 خای و عظونه ئی وکړه - دیر کتابونه ئی تحریر کړل - د ملایا
 خوابونه ئی په دارنگ سره وکړه - چه بیا د هغو طاقت
 پاتی نه شه چه جواب ورکړی - د حضرت عیسی علیه
 السلام وفات ئی په ښه شان سره ثابت کړ - لکه چه شه
 قند د هغه د وفات احوال څمونه وفات المسیح کښ په پښتو
 ژبه هم موجود دی - یا جوج ما جوج ئی د ادیورپ قومونه
 ثابت کړه - لکه چه څمونه کتاب خروج یا جوج کښ
 په پښتو ژبه درج دي - آله جال ئی د نصاری و پادریان
 ثابت کړه - وگوري څمونه کتاب خروج الدجال په پښتو
 ژبه کښ - په لکونو خلقو د کتابونه ولوستل - او په ټول

جهان کين بنواره شو د علما و ژبه د خواب نه گونگه شوه
او د ملايانو قلم د دليل نه عاجز شه -

د خلقو رجوع

حضرت صاحب د بيعت اعلان وکړ - او د لد هانی بهر
ته ئی تشریف راوړ - لوی لوی علما او صوفیان - او خلق
وروان شو - او بيعت ئی تر وکړ - او د هغه په ذیل د
فریدانو کین شامل شو - هغه لس شرطونه چه حضرت
صاحب د بيعت د پاره مقرر کړی دی - هغه دادي -

لس شرطونه د بيعت

(۱) هغه څوک چه شما بيعت کوي - د زړه د اخلاص
و د اقرار وکړي - چه تر څو ژوندی وی - نو د شرک
نه به ځان ساتي -

(۲) دروغ به نه وایي زنا به نه کوي - په بد نظریه
چاته نه گوري - د ظلم - او د فسق - او د گناه - او د خیانت
او د فساد - او د بغاوت نه به په هر شان پچ گرځي - او
نفسانی جوش به په ځان نه غالبوی - اگر که دغه چنده
څومره سخته وي -

(۳) همیشه به پنځه وقت نوح په هغه شان سره چه
د خدای تعالی او د حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم
حکم دی ادا کوي - او څو چه ئی وس کيږي د تهنوع
به کوي - او په حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم
درود وایي - او هره ورځ به د خپلو گناهونو معافی غواړي
واستغفار به وایي - او د زړه د محبت به د خدای تعالی
حسانونه یادوي - او د هغه په ثنا او په حمد کين
به هره ورځ لکياوي -

(۴) عام مخلوق د خدای ته به عموماً او مسلمانانو ته به
خصوصاً د خپل نفس د جوش به د هېڅ قسم ناجائز تکلیف
نه رسوي - نه په خپله ژبه - نه په خپل لاس - او
نه په بله طریقه -

(۵) په هر کار کين که ونځ وي - او که راحت وي - که
تنگی وي که خوشحالی وي - که په نعمت کين وي او
که په مصیبت کين وي د خدای تعالی سره به وفادار
وي - او په هر حال کين به رضا وي - په حکم د خدای تعالی
او د هغه په لاره کين هر قسم بی عزتی او تکلیف به قبولوي

تیار وی - او که خه مصیبت پر راغی - نو مخ به نه گر خوی
بلکه قدم به د وړاندې دی -

(۷) د رسمونو او د خپلې هوډوا د تابعداري نه توبه
کار وی - او د قرآن کریم پوره حکومت به په سر سترگو
قبلوی - او قال الله - او قال الرسول به په هرامر کښ
دده دستور العمل وی -

(۸) تکبر خان ته خوښ والی به بالکل پرېږدي - او
په عاجري - او په مسکیني - او په خوش خلقی - او په
نرم مزاجی به ژوندون تیر وی -

(۹) د دین عزت او د اسلام همدردی به د خپل خان
د خپل مال - د خپل عزت - او د خپل اولاد - او د خپل
هر خوږ نه به زیات خوږ گنړي -

(۱۰) د خدای تعالی د عام مخلوق په همدردی کښ به
محض د خدای د پاره لکپا وی - حتی الوسع خپل همجنسوته
به د ورکړې نعمتونو نه او د طاقتونو نه فائده رسوي -
(۱۱) دی عاجز (یعنی غلام احمد علیه السلام) سربه
وړ وړ والی اقرار صرف د خدای تعالی د پاره کوي - په

باب د تابعداري کولو د هغو خبرو کښ چه مخالف د قرآن
نه وی - او تر مرگ پوری به پر قایم وی - او په دی قرار
د وړ وړ ویش کښ به داسی د اعلی درجی وی چه د
هغی مثال به د دنیاوی خپلوی او د وستي په تعلقا
کښ نه وی - او نه به نو وړولو خادمانه حالتونو کښ وی -
هغه چا چه دا شرطونه به ومنل نو حضرت صاحب
به له هغه نه په د اشان بیعت آخستلو چه حضرت
صاحب به له نمائنده نه مخ خلکو ته را وړاوه - او هغه
کس چه بیعت به ئی کاوه - هغه به د حضرت صاحب په
لاس کښ خپل لاس ورکړ - او که چری ډیر به وونو نورو
به د حضرت صاحب د لاس د پاسه لاسونه کیښودل -
نو حضرت صاحب به دا الفاظ ویل - او هغو بیعت کوونکو
به ادا کول چه - أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - دوه خله به
دا کلمه ویلی شوه - او بیا به ئی وچه زه نن د احمد په
د هغه ټولو گناهونو نه توبه کوم - چه زه په کښ
گرفتاره وم - او د زړه د اخلاصه اقرار کوم چه خومره

چه زه طاقت او پوهه لرم - ددی ټول کړنا هونونه به
 خان ساتم - او دین به په دنیا باند مقدم کړم -
 اسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَآتُوبُ إِلَيْهِ + ددو
 خله - یعنی داچه ای شما خدا په زه له تانه پناه غواړئ
 د خپلې هرې کمزورتیا نه و تاو ته رجوع کوم - بیا به ئی
 وی - رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي
 دُؤُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ - یعنی ای خدایه
 ما خپل خان باند ظلم کړی دی - او د خپلو کړنا هونو
 اقرار کوم - شما کړنا هونه وپېښی - ځکه چه بی له تانه
 بل څوک د کړنا هونو بخونکی نشته - پس له دی نه به حضرت
 صاحب او هغه څوک چه موجود به وو - د بیعت کونکی
 دپاره - او د هغه د خپلوانو د پاده به د عا غوښته -
 هغه وقت چه دا تبلیغ پېور شه - نود عربستان
 روم - د مصر - د برما - د هندوستان - د دکن - د
 بلوچستان - د فارس - د بغداد - د افغانستان - د
 کشمیر - د یاغستان - د سرحد نه خلق ورمات شو
 اوسره ددی ټولو مخالفانو چه ملایان او علما وکاوه

خلق ورته په ډېر زور رجوع وکړه - او د هغه په مبارک
 لاس ئی ددوئ لسو شرطونو په موجب بیعت وکړه -
 ډېری تحفی ورله د لری لری ملکونونه راغلی - او ډېر
 مال ورته پیش کړی شه - هره ورځ د خلقو رجوع
 زیاتیدله - او خلقو د فیض قبوله - او د هغه پاک
 صحبت کښ د اصحابانو نمونه شو - او د سر د مال
 د عزت - د اولاد نه ورته تیر شو - او د هغه د مدد
 اونصرتی له خپل علم - د مال د کوشش نه وکړه

سفر و نه

(۱) ملتان ته حضرت شریف پور - او هلته ئی په
 اسلامیة مدرسه کښ و غږ وکړ - او زرگونه خلق د
 هغه علاقې جمع شوی وو - او هغوی ته ئی خپله دعوی
 واوروله - او ډېر خلق د هغه علاقې ئی په بیعت
 کښ داخل شو - او د ډېر ورونه ورته متوجه شو -
 (۲) لد هانی ته ئی شریف پور - او غلطی وکړ - زرگونه
 خلق جمع شوی وو - او هغه و غږ پر دوسره اثر وکړ
 چه ډېر کسانو تر د حضرت په بیعت کښ داخل کړه -

(۳) لاهور کین ئی یوخل په ستمبر سنه ۱۹۰۲ء لس دولس ورثی مقام وکړ. اشتهار ئی ورکړ چه زه به د اسلام په باب کین په فلانکي تاریخ و عظم کوم. د پنجاب خلقو چه دا اشتهار ولوست. په دیر شوق سره د لری لری نه راجمع شو. او ملایانو دیر سخت کوشش وکړ چه هیڅوک دانه شي. او دا وعظ وانه وری. او په لادو کوڅو سر کونو کین ودریدل او برخلاف و عظمی شروع کړ. مگر بیا هم د حضرت د وعظ په وقت د پنجاب د لری لری مقاصو نو نه قریباً سپار س ذره خلق جمع شو. دا وعظ ئی واورید. او دیر وکسو د حضرت بیعت وکړ.

(۴) گورداسپور ته په دوران د یوی مقدمی کین چه کرم دین نومی یو مخالف پر جوړه کړی وه. حضرت صاحب د گورداسپور خلقو ته دیر خطه وعظ وکړ. او د هغه علاقې عالم ئی په مریدانو کین داخل شو. (۵) په سنه ۱۹۰۳ء د نومبر په میاشت کین سیالکوټ ته یوخل بیا لار ل هلته هم ملایانو سخت کوشش د دی امر وکړ چه جلسه ونه شي. مگر آخر جلسه په

په دیری کامیابی سره وشوه. او حضرت صاحب بیا د اسلام په خو بو وعظ وکړ. او دیر خلق ئی مریدان شول او د دیر و خلقو ته ورته خیال نیک پیدا شه. په دی وعظ کین حضرت صاحب د احم اعلان وکړ. چه زه صرف د مسلمانانو د پاره مهدي آخر زمان یم. او د نصاری د هدایت د پاره مسیح موعود یم. بلکه دهند و انود هدایت د پاره هم مقرریم. او د هغو د پاره زه کرشن ثانی یم. چه د هغو پیغمبر وه.

په سیالکوټ کین حضرت صاحب د خوانی په وقت دیر عمر تیر کړی وه. نو هغه خلق د حضرت صاحب د حالاتو نه دیر ښه واقف او خبردار وو. څکه د دوی د دعوی په وقت کین پر د سیالکوټ خلقو د یزیات ایمان راوړ.

(۶) د کرم دین د مقدماتو په دوران کین حضرت صاحب یوخل جهلم ته هم تشریف راوړ. دا وقت جنوری سنه ۱۹۰۳ء وه. په دوه دری وعظونو کین دولس سوه خلق په بیعت کین د هغه او د نورو ضلعو

داخل شو۔

(۸) حضرت صاحب دہلی تہ بیابہ سنہ ۹۰۴ ع تشریف
یوورہ او بیالی و غظ و کر۔ او د خلق ورتہ دیرہ رجوع و شو
(۸) پتالی تہ حضرت صاحب تشریف یوورہ او و غظی
و کر۔ او خلقی تہ بیعت کن داخل شو۔ او پہ د غہ
ریاست کن دیرزیات مریدان پیدا شو۔

(۹) حضرت صاحب دہلی تہ چہ قادیان تہ واپس
کیدہ۔ نوامبر سرکن ہم کوزشہ۔ او و غظی و کر۔ او دا
درمضان میاشت وہ۔ حضرت صاحب عین پہ دوران
د و غظ کن او بہ و غوشتلی۔ او خلقوتہ تی دامنونہ و بشو
چہ پہ مسافر و روزه نشہ۔ او بیابہ چہ پہ مقام شی۔ نو
روثہ د ونیسی۔ مگر خلق و یرب و کنرل۔ او د کا نرو
او د لوہو تی پہ حضرت باران جو کر۔ مگر سرہ د دی
ہم دیر خلقی تہ بیعت کن داخل شو۔

(۱۰) حضرت صاحب دوفات پہ زمانہ کن یعنی اپریل
او مئی سنہ ۹۰۵ ع کن بیالہ ورتہ تشریف راوہ۔ او پورہ
یوہ میاشت د دی امر د پادہ تی قیام و کر چہ خلقوتہ د

سلام خوبی خپلہ دعوی پہ بنہ شان سرہ و اوروی
و د ہند و انوا و د مسلمانا نو د صلح د پارہ کوشش
و کر۔ او پیغام صلح نوی کتاب تی تحریر کر۔ یوہ میاشت
ہلتہ مقیم وہ۔ او لوی لوی رئیسان ہند وان۔ او
مسلمانان راغلہ۔ او د حضرت صاحب و غظ تی
واورید۔ او بی حسابہ خلق و بیعت و کر۔ ہم پہ دی
آخر کن حضرت صاحب ناجورہ شہ او وفات شہ۔

مباحثی

حضرت صاحب د مباحثہ د پارہ ہم بعض سفرونہ
پنچیلہ و کر۔ او چرتہ تی پہ جلسو کن خپل تحریری
و غظ و لیو لو۔ زہ د دی امر ہم شہ قدر د کر کوم۔
(۱) اول بحث مولوی محمد بشیر صاحب سرہ پہ
دہلی کن وشہ۔ او ہلتہ مولوی محمد بشیر صاحب
د حضرت عیسیٰ ژوند ثابت نہ کری شہ۔ (۲)
مولوی محمد حسین صاحب سرہ پہ لدھیانہ کن تی بحث
و کر۔ مگر حیات د حضرت عیسیٰ علیہ السلام تی ثابت
نہ کری شہ۔ (۳) امبر سرکن د مولوی عبد الحق

غزنوی سره ئی بحث وکړه - آخر کار چه مولوی عبدالحق
لاچاره شه - نومباهله ئی وکړه (بد دعا - خپری) چه
اللهی هغه کس چه دروغ ژن او مخالف د اسلام وی
هغه در سواشی - او تباہ شي - او ذلیل شي - پښ دي
مباهلی نه هم حضرت صاحب چه کومه ترقی وکړه هغه
معلومه ده - (۴) په امپرسر کښ د عیسایانو
سره ئی بحث وکړه - پخلس ورځی دا بحث وه - عیسایان
د حضرت عیسی د خدای - د ژوندون - د کفاری
د ثابتولونه عاجز شو - او آخر دا بحث هم په مبا
ختم شه - او پادري عبدالله آثم ددی مبا هلی
بنکار شه - یعنی مړ شه -

(۵) په دسمبر شنه کښ یوه لویه جلسه ددی
امر په باب کښ تجویز شوی وه - چه کوم مذهب حق
دی - حضرت صاحب د اسلام په باب کښ لیکلی وو
هر خوالی یوه میاشت اول دا اشتها ورکړی وه - چه
زه به په دی جلسه کښ کامیاب شم - او هغه وقت
چه جلسه وشوه - او د حضرت صاحب مضمون د

وعظ و اوریدلی شه - نو ټولو خلقو په اتفاق سره
ووی - چه دامیدان حضرت غلام احمد فتح کړه -
هغه نصرت او امداد چه الله تعالی ور لره مقرر کړی وه
د حضرت صاحب په هروقت - او په هرځای کښ و شه
ود خلقو زړونه حضرت صاحب ته راجع شو -

کامیابی

(۱) حضرت صاحب دیر کتابونه په عربی ژبه کښ تحریر
کړل - او دیر دیر انعام ئی مقرر کړه - چه ددی خواب
د څوک په عربی کښ وکړی - مگر نه عرب نه عجم هیڅوک
هم مقابل نه شو - (۲) د حضرت صاحب په مبا هلو
کښ دیر خلق تباہ شه - او هلاک شه (۳) هغه چا چه
د حضرت صاحب رسوائی غوښته - پخپله رسوا او شرمند
شه د هر قوم نه خلق د هغه په پیشینګوی سره هلاک شو
(۱) د نصاری و نه پادري عبدالله آثم - پادري
عماد الدین - مستر پکت د لندن - او د اکثر دوی
د امریکي -

(۲) د هند واثونه اندر من مراد آبادي - پندیت دیانتد

سرسوتی - او پندیت لیکرام د پیناور -

(۳) د مسلمانانو نه - الهی بخش صاحب د لاهور چراغ
الدین د جمون - فقیر مرزا د دوالیان - مولو
عبد الرحمن صاحب د لکوی -

د اقسام نور دوه دری سوه خلق دی - په مباحله کښ
هلاک شو - او دی مگر نو په عوامو خلقو پراثر وښه -

د حضرت صاحب د پیر و لویو لویو خلقو تصدیق په

ذریعه د خپل کشف د الهام وکړ - لکه (۱) حضرت

پیر صاحب العلم صاحب د سند - (۲) حضرت شیخ

غلام فرید صاحب د چاپرا نو شریف - (۳) حضرت

پیر سراج الحق صاحب د سرساوی (۴) حضرت احمد

جان صاحب صوفی د لدھیانی - (۵) حضرت صاحب

عبد اللطیف صاحب شهید د خوست -

د اکسان پخپله د زرگونو مریدانو خاوندان وو - او

صاحب د علم او د تقوی وو - د حضرت د مرګ د پاره

خلقو پیر پیر پرتو یزونه وکړه - مګر باطل شو - او حضرت

صاحب الله تعالی په موجب د خپلی وعدی یح کړ

او آخر کار د اچه په خپل مرګ وفات شه -

د پیری خطرناکی مقدمی په هغه مسلمانانو - آریه گانو

عیسایانو - جوړی کړی - مګر الله تعالی حضرت صاحب

کامیابه کړ - او دغه خلق نامراده شو -

یادگار

حضرت صاحب په قادیان کښ یوه مدرسه بنا کړه تر

لسو جماعتونو پوری - په کښ مروجہ تعلیم د پنجاب

یونیورسټی - او قرآن کریم سره د ترجمی ویلی شی -

د هغی نوم مدرسه تعلیم الاسلام دی -

د پیر هلکان مخون د سرحد د پنجاب د ښهرونو په کښ

علم زده کوي -

یوه ماهواری رساله په انګریزي ژبه کښ - او یوه

ماهواری رساله په اردو ژبه کښ جاری کړه - او د

هغی په ذریعه د اسلام د قرآن کریم - او د حضرت

فنائیل او خوبئی یورپ امریکی ته په انګریزي کښ

او هندوستان ته په اردو کښ رسیدی - او هغه

اعتراضونه چه پادریانو په اسلام او په قرآن کړی

د هغو جوابونه په کښ چاپ کېږي - او یو لوی خدمت
د اسلام په دی ذریعه جاری دی - قریباً اتیښا
کتابونه حضرت صاحب لیکلي دي -

(۱) څه د نصاری و په جواب کېږي دی - چه حضرت
عیسی علیه السلام نه خدای وه - او نه د خدا ئی
خوی وه - هغه کفاره شوی نه دی - بلکه په خپل
مرگ کشمیر کېږي - او د هغو دا اعتراضونو جواب
ئې په ښه شان سره کړی دی -

(۲) څه د آریه کانونو په رد کېږي دي - چه د کل عالم
خالق خدای دی - روح او ماده قدیم نه دي - الهام
تل کېږي - په وید ختم نه دی - تناسخ باطل دی
نجات نه دایمي دی - او د هغو دا اعتراضونو په
ډیر ښه شان سره جواب ورکړی دی - او ډینوک په
رسم ئې شرمندہ کړی دی -

(۳) د دیو سماج خواب ئې کړی دی - او د الله تعالی
هستی ئې ثابتہ کړی ده - او قیامت او سزا جزا
ئې ثابت کړی دی -

(۴) څه د سکانونو په رد کېږي دي - او حضرت بابا نانک
رحمة الله علیه ئې ثابت کړی دی - چه یو مسلمان ولی
وه - او هغه نمونخ به هم کولو - روژ به ئې هم نیوله
حج له هم تلی وه - بغداد - او بخارا ته هم تلی وه هغه
یو قمیص به آغوستلو چه ټول پر قرآن کریم لیکلي دے -
او ډیره بابا نانک نومی کلي کېږي موجود دی - او قرآن کریم
به ئې لوستلو -

(۵) څنې د نیچریانو یاد آزاد مسلمانانو په رد کېږي
دي - او حضرت صاحب د فرستود جن - د معجزات
د قیامت - د الهام - د نبوت ثبوت په کېږي دی -
او دا چه د عاقلین دي - او ذریعه د حصول د مطلب
(۶) د وهابیانو په رد کېږي دي - او د اعقیدئ د رد
کړی ده چه حدیث له په قرآن ترجیح ورکوي - حضرت
صاحب دای چه قرآن کریم په حدیث باند ترجیح لري -

(۷) د شیعکانونو په رد کېږي لیکلي دي - او ثابت کړی ئې
دی - چه خلافت لکه چه واقع شه هم هغه سی حق
دی - یعنی حضرت ابوبکر صدیق خلیفه اول او برحق

خلیفه دی - بیا حضرت عمر فاروق خلیفه ثانی - او
برحق خلیفه دی - بیا حضرت عثمان غنی ثالث او
برحق خلیفه دی - بیا حضرت علی خلیفه رابع - او
برحق خلیفه دی - حضرت امام حسن او امام حسین
علیهما السلام قابل عزت امامان دی - حضرت معاویه
رضی الله تعالی عنه دیرینک اصحابی دی - تقیه
منافت دی - اولعت په هیچ مؤمن بنه نه دی - او قرآن
کریم هم دغه دیرش سپاری دی - چه حضرت رسول
کریم صلی الله علیه وسلم جمع کری وه -

(۸) د حنیفیانو مذهب بکنی کورنه تقلید رد کری دی
او ایمان بی عمله ئی عبث ثابت کری دی -

د حضرت صاحب مذهب

خپل مذهب ئی په دارنگ بیان کری دی - چه قرآن
کریم چه شریعت دی مقدم په هر څیز دی - بیا
سنت دی چه حضرت رسول کریم فعل دی - بیا حدیث
دی چه د حضرت رسول کریم قول دی - په قرآن
کریم هیچ څیز مقدم نه دی - پس د حدیث نه فقه

حنفیه قابل اتباع ده - هله چه د قرآن او د سنت
و د حدیث او د عقل سلیم - او مشاهدی نه مخالف دی

اولاد

د حضرت صاحب دوه پنځی وی - د پوی نه دوه ځان
دی - خان بهادر میرزا سلطان احمد اکسیر استیانت
کشور - او بل میرزا فضل احمد تانردار د پولیس - دا
دواړه هلکان حضرت صاحب په سبب د بد عملی عاقبت
کړي دي - میرزا فضل احمد یو څو کاله کیږي چه مړ دی
د بلی پنځی نه څلور ځان وو - حضرت میرزا بشیر الدین
محمود احمد - حضرت بشیر احمد - حضرت شریف احمد
حضرت مبارک احمد - دا ورستی هلک د حضرت صاحب
د وفات نه شپږ میاشتې اول وفات شه -

وصیت

حضرت صاحب پنځه دیرش کاله او یو څو میاشتې پرخ
الهام د دعوی نه ژوندی وه - چه د وفات ورځی ئی
قریب شوی - نو حضرت صاحب یو ټولی د څوارسو
کسو مقرر کړ - چه تا سو څما قائم مقام یئ - او پس د څما

وفات

د وفات نه تاسو د اسلام د خدمت د پاره سعی کوي. او هر هغه سړی چه تاسو مناسب اولایق وگنوي. د هغه لاس نیوه وکړي. او هغه شما جانشین کړي. حضرت صاحب خپل ټول جائیداد په دی لاره کښل کړ. او خالی لاس پاتی شه. چه د مرک ایام قریب شو. حضرت صاحب لاهور ته تشریف یووړ. هلته یو میاشت مقیم وو. د یو وعظونه یی وکړه. آخر کار د سکل بول. او د اسهال مزمنه قدیمی مرض پر یوه سخت حمله وکړه. نماز بنام حضرت صاحب ناجوړه شه. ټوله شپه ناجوړ وو. بله ورځ سحر له پاو باندلس یی د سحر د نفی په ورځ. په خلیر لاشته د دویمې خور په سینه دیارلس سوه شپږ ویشته هجری کښ وفات شه. د وفات په وقت د حضرت صاحب عمر قریباً شپږ او یا کاله وه. هغه وقت چه وفات کید لو نو په ژبه یی ای شما عزیزه مولا. ای شما عزیزه مولا الفاظ جاری وو.

حضرت صاحب د لاهور نه قادیان ته یووړی شه. او بله ورځ په لمبشتی مقبره کښ بنځ شه. حضرت حکیم الامت مولانا مولوی نورالدین صاحب پس د حضرت صاحب نه جانشین. او خلیفه المیخ مقرر شه. او حضرت نورالدین صاحب د حضرت جنازه وکړه. د وفات په وقت کښ شه د پاسه پنځه لکه خلق یی په سلسله د بیعت کښ داخل وو. حضرت صاحب خپل مریدان په احمدی مسلمان موسوم کړی دی. او خلق ورته قادیانیان وایي. حضرت صاحب د قدرت ثابینه د ظهور او د راتلو پیشینگو یی وکړله. الله تعالی د مونږ د قدرت ثابینه په راتلو سره مشرف کړي. امین

د حضرت تصدیق د قرآن مجید نه

(۱) اِنَّا اَرْسَلْنَا اَیْکُمْ رَسُوْلًا شَهِدًا عَلَیْکُمْ کَمَا اَرْسَلْنَا اِلٰی فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا - سورۃ مزمل - ترجمه ای خا قوما ستا سود هدايت د پاره دا محمد رسول مقرر کړ

چه ستا سو په اعمالو باند کواه وي - دی په مثل دهغه رسول
دی - (یعنی حضرت موسی) چه په طرف د فرعون لپړولی
شوی وه -

نتیجه - حضرت سیدنا محمد رسول الله صلی الله علیه
وسلم - په دی ایت کښ په مثل ^{حضرة} موسی علیه السلام
الله تعالی ستا ټلی دی - د حضرت موسی م په دړ لاس سو
کاله پس حضرت عیسی علیه السلام راغلی وه - پس د
حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله په د
عیسی م مثل راتلونکی دی - او هغه حضرت میرزا
غلام احمد دی -

(۲) وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
ترجمه - ای د حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله تانوکښ
دهغو کسانو سره د الله تعالی اوعده ده - چه څوک چه
په تانوکښ مؤمن او نیک عمله وي - نوزه به هغو ټی
په دی مزکه خلیفه کان مقرر کړم - په مثل دهغه
خلیفگانو چه له تاسو نه وړیني د حضرت موسی م

په امت کښ تیر شوی دی -

نتیجه - د حضرت موسی علیه السلام نه ورسره
د توریت د خدمت د پاره هر بل کاله پس یو لوی
خلیفه یا مجدد پیدا شوی وه - ترد یار لاس سو کاله
پوری دولس خلیفه کان راغلی وو - په څوارلسمه صدی
کښ حضرت عیسی علیه السلام پیدا وو - پس د حضرت
محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه ورسره د
قرآن د خدمت د پاره هر بل کاله پس یو لوی خلیفه
یا مجدد پیدا شه - لکه چه وعده وه - او ترد یار لاس
سو کاله پس دولس خلیفگان راغله - اوس په
څوارلسمه صدی کښ مثل د حضرت عیسی علیه السلام
یو خلیفه ضروری وه چه پیدا شي - هغه حضرت
غلام احمد دی -

د محمدی امت خلیفگان مثل دی د موسی امت
د خلیفگانو - پس د محمدی امت عیسی هم مثل دی
د موسی امت د عیسی علیه السلام -

(۳) وَآخِرِينَ مِنْهُمْ مَا يَلْحَقُوا بِهِمْ - سورة جمع

ترجمه - او یو رسول به په آخرین کبن مبعوث کړم - او
دا آخرین به په خپل صفات کبن او اعمال کبن - او د دین
په خدمت کولو کبن مثل دا اصحابو د حضرت محمد رسول
الله صلی الله علیه وسلم وی - او دوی لا تر اوسه ایمان نه
دی راوړی -

نتیجه - صحیح مسلم کبن د دې ایت په تشریح کبن لیکلي
دي - چه دار رسول چه ظلی رسول به و او د انولی چه
د آخرین دی - د اهل فارس نه به وی - او د حضرت
سلمان فارسی قوم او نسل به وی - پس حضرت غلام
احمد علیه السلام د حضرت سلمان اولاد او د فارس
نسل نه دی - او د ده ټولی هغه آخرین دی - چه
دی ایت کبن موعود وه -

(۴) اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَكٰفٍ طُوْنٌ هـ

دا الذکر چه مراد تر نه اسلام او قرآن دی - ما نازل
کړی دی - اوزه به د دې حفاظت کوم -

نتیجه - د قرآن حفاظت په دوه قسمه شوی دی
بویه دارنگ چه قرآن کریم یو داسی کتاب دی چه

د زرگونو خلکو یاد دی او که چری داسی وقت راشی
چه ټول الهامی کتابونه ورک کړی شي - او سوزوی
شوی - نو صرف یو قرآن دی چه به بیا دوباره صحیح
حافظان به دیاد نه لڅریر کړی - مگر بل الهامی
کتاب د اعزت نه لوی - بل په دارنگ چه الله تعالی
هر سل کاله پس د قرآن کریم د خدمت د پاره د همدې
په سربېلونو مجدد پیدا کړی - چه هغه مجدد هغه
اعترافونه او غلطی ورک کړی - چه د خلکو د ناپوهی
په سبب په قرآن شریف کبن پیدا شوی وی - د هری
صدی په سربېو مجدد راشی - او د خوارسمی مشی په سربې
صرف یو حضرت غلام احمد وه چه د مجدد نوب
دعوی کړی ده -

(۵) اَطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاِلَى الْاَمْرِ مِنْكُمْ

ترجمه - الله تعالی فرمان برداره شي - او د حضرت
محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم تابعی کړی
او تا بعد از د هغه اولی الامر د مجدد (۵) او سربې

چه به تا سوکبن پیدا کړی -

نیتیه - د اسلام مجددان اولی الامر دی - د خوارسمی
صدیق په سر - چه لوی مجدد دراتلونکی وه چه د اولی
الامر نه دی - تا بعد اری فی ضروری ده -
او د دی خوارسمی صدیق په سر صرف حضرت
غلام احمد د مجدد توب دعوی کړی ده -

(۶) کَیْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمُوتًا فَأَخْبَاكُمُ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يَحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ترجمه
تا سو به خرنګ د الله تعالی نا شکر گزاره کېږئ - چه
تا سوموتئ - یعنی گمراه وئ - نو د حضرت محمد رسول الله
صلی الله علیه وسلم په ذریعه د ژوندی کړئ - هغه
خدای به بیا په تا سو باند حالت د موت یعنی د گمراهی
راولی - پس هغه وقت چه په تا سو دا حالت راشي - نو
تا سو به بیا ژوندی کړي - یعنی هدایت به ورته وکړي
او پس له دی نه به الله تعالی ته رجوع وکړي -

نیتیه - خلق چه گمراه وو - نو په ذریعه د حضرت محمد
رسول الله صلی الله علیه وسلم هدایت یاب شو - او چه
بیا دوباره گمراه شي نو په ذریعه د حضرت عیسی

موعود به هدایت بیا مومي - او د خوارسمی صدیق
مجدد چه حضرت غلام احمد دی - او هغه مثل د
حضرت عیسی علیه السلام دی - د دی ایت په موب
بیا په اسلام ژوندی کړی -

(۷) مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ اسْمِهِ أَهْمَدُ - ترجمه
حضرت عیسی عم وائی - چه زه په تا سو زیری کوم - دیو
رسول د راتلو - چه له مانه پس به راتلونکی وی - او د هغه
نوم به احمد وي - حضرت موسی علیه السلام د خپل
مثل یعنی د حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم
د راتلو پیشینگوئ په توریت کین کړی ده - او حضرت
عیسی علیه السلام د خپل مثل د حضرت غلام احمد
علیه السلام کړی ده -

نیتیه حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم هم
احمد وو - و حضرت عیسی موعود هم احمد دی -
که چه حضرت عیسی غلام د موسی موه - حضرت
عیسی م موعود غلام د احمد یعنی غلام احمد دی -
(۸) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

بَيِّنْهُرَةً عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ه
ترجمه خدای تعالی هغه ذات دی - چه محمدی خیل
رسول کر - او هدایت چه قرآن دی - او حق دین اسلام
نی ورکر - او د حق دین به په بتولو نور و باطلو دینونو
غائب کری شي - اگر که مشرکان دیر نفرت تر کوی
دیر و مفسرینو د دی آیت په تشریح کین لیکلی دي چه
د اسلام کمال او غلبه به حضرت امام مهدی آخو زمان
په زمانه کین په کامل طور ظاهر شي - او هم په دازیک
چه حضرت غلام احمد مهدی شه - نو هغه د اسلام
غلبه په خپلو تحریرونو تقریرونو - کتابونو - دیلونو
بجشونو په نورو دینونو ظاهره کره - او مخالف خلق ورته
عاجز شو که چه کل عالم دهند وستان د دی امر
خواه دی - د لاهور په جلسه اعظم مذاهب کین چه
د سمبر شنه ع کین قائمه شوی وه - حضرت صاحب
سلام د باقی بتولو دینونو په مقابل کین غالب ثابت کر
ریه - نصاری - سکون - یهود - ورتنه په مقابل کین
عاجز شو - د هکتنی په څیر په څیر په څیر په څیر

کین - او په اله آباد کین په جنوری سنه ۱۱۹۵ کین د
حضرت صاحب خادمانو - په نورو مذاهبونو اسلام
غالب کر - او مخالفو هم تسلیم کر -
(۹) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ه ترجمه
خدایه سمه لار راته و بیا پی - چه لار د هغو کسانو ده
چه تا پر انعام کری دی - او مونږ د مغضوبینو علیه
(یهودیانو) د لاری نه و - ساق - و همد صائین زعیسین
د لاری نه چچ کری - په دی آیت کین خدایتعالی داد عا
خوی ده - چه دعا کوی - چه خدای تعالی تا سوسلمانان
د نبیانو وارث کری - او د یهودیانو د وارث کیدونه
او د نصاری د لاری نه و ساق -
دی آیت کین خدای وایی چه دعا کوی چه تا سود یهود
او د نصاری وارث نه شي یعنی د هغوی خوی نصرت
د کین پیدانه شي - او پر خلاف د دی نه د انبیاء
د خوی او د خصمت مالکان شي - دا ظاهره ده - چه
هر هغه امر نه چه خدای تعالی مسلمانان منع کوی

هغه ضرور په هغو راټلونکی وو. او بیا داسی وقت
راغی چه بعض خلق د مسلمانانو نه د یهودیانو په شا
د امامانو او د مجددانو مخالف شو. او د هغوی کارونه
لی اختیار کړی وو. درې او یا فرقی شو. لکه چه په
حدیث کین راغلی دی. چه ستفرق امتی علی ثلاث
وسبعین فرقة کلام فی النار الا الناجیه. چه مسلمانان
به درې او یا فرقی شی او قول به لایق د نارشی. مگر
د هغونه به یوه وی چه د نارنه به یچ وی. او بعض به
د نصاری و په شان شی. چه خپل پیشوایان به لکه
د حضرت عیسی م د خدا تعالی په شان صنادقت کړی
پس دا ظاهره ده چه دا قول کارونه په مسلمانانو
کین ظاهر شو. او په مسلمانانو کین څوک د یهود په شان
شو. او څوک د نصاری و په شان شو. پس هغه وقت
چه یهودیان خراب شونو حضرت عیسی لی هدایت
له راغی. اوس چه مسلمانان د یهودیانو په شان
د اسلام نه شافل شو. نو بایس دی چه یو مثل حضرت
عیسی علیه السلام ظاهر شی. پس حضرت غلام احمد

چه هم داد عوی لوی. ظاهر شه. اوس دا خیال کول
چه مثل د یهود و خود مسلمانان شی او مثل عیسی
د نه راغی. بلکه د یهود و عیسی د دوی له راشی. او
اسلام کین د دومره برکت نه وی چه یو مثل د حضرت
عیسی م خان له پیدا کړی. که چری اسلام د ابرکت
نه لری نو خیر ائمه به څه شان شه.

احادیث

(۱) لوکان ایمان بالقرآن لاله رجل من اهل الفارس.
ترجمه. په آخره زمانه کین چه ایمان د دنیا نه داسی ورک
شی. چه لکه چه د مزکی نه آسمان ته لار شی. پس
هغه وقت به یو څوان د اهل فارس نه پیدا شی. چه
هغه ایمان به بیا دوباره په دنیا کین قائم کړی.

نیمچه. حضرت غلام احمد علیه السلام د حضرت
سلمان فارسی د اولاد نه دی. او په دمی زمانه کین
چه اسلام او ایمان په حقیقت کین ورک شوی وه.
ده بیا دوباره قائم کړ.

(۲) لاتذهب الدنيا ولا تنقضی حتی یملک رجل من

اهل بيتي يواطي اسمه اسمي - اخرجه احمد و ابو داود
ترجمه - نه به دادنيا ختمه - اونه به تيره شي - شو
چه شما د اهل بيت نه يوكس په دنيا مالک نه شي او
دهغه نوم په شما نوم يعني احمد وي -

نتيجه - دا احمد د حضرت محمد رسول الله صلى الله
عليه وسلم اهل بيت دي - خكه چه د سلمان فارسي
اولاد دي - او هغه ته سلمان منا اهل البيت - چه
سلمان شما د اهل بيت نه دي - ويلي شوي دي - او نوم
ي هم احمد دي -

(۳) ينزل عيسى ابن مريم عند المنارة البيضاء شرقي
دمشق رواه الطبراني عن اوس بن اوس - ترجمه
طبراني له اوس بن اوس نه روايت كوي - چه عيسى بن
مريم به يوي سپيني مناري مخه د دمشق نه په نور
د نهر خاته نازل يوي -

نتيجه - قاديان په هندوستان كېن دي - او دمشق
په شاه كېن دي - قاديان د دمشق نه عین نور خاته
دي - او حضرت غلام احمد په قاديان كېن پيدا شوي دي -

(۴) ان روح عيسى نازل فيكم فاذا رايتوه فاعرفوه
فانه رجل سربوع الى القسرة واهل يامن عليه ثوبان
مصران كان رأسه يقهر وان لم يصبه بلل فيد
الصليب ويقتل الخنزير الخ رواه الحاكم عن ابهريرة
ترجمه - عيسى روح الله به په تاسو كېن نزول كوي
هغه وقت چه تاسولئ و وينيئ نو هغه و پيژنيئ - د
هغه د پيژند كاو دانبنه ده - چه د هغه د سرويسته
به زورېند وي - او د هغه رنگ سرخي سفيد وي - او د هغه
د ويسته ونه به او بو شاخكي تخشېږي - سره د دي چه
هغه به لا ونه كړي شوي نه وي - هغه به صليب
برباد كړي - او خنزيران به قتل كړي -

نتيجه - د حضرت ناصري رنگ په حديث كېن سور
او ويسته د سرتاو كړي تاو كړي ليكلي دي - او هغه
عيسى روح الله چه اسلام كېن نزول كونكي وه - د هغه
رنگ سرخي سفيد وي - او زورېند ويسته - او بغير د
لونډ ولونه به كوياد او بو شاخكي تخاشي - يعني د پير
زلفيدونكي به وي - پس د اشكل او شمائل د حضرت

غلام احمد دی -

(۵) بینا انا ناسم رأیتنی الطواف بالكعبة فاذا رجع آدم

سبط الشعر بین رجلین یطف رأسه ماء فقلت من

هذا قال هذا بن مریم الخ ابن قطن رواه مسلم عن ابن عمر

ترجمہ - مسلم له ابن عمر نہ روایت کوی - چہ حضرت

رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمائی چہ زہ او دہ دم

او پہ خوب کبن وینم چہ د کعبی طواف کوم شما نظر نا گہانہ

پہ یوسری و رسم شہ - غنم رنگ وہ - او د وینتہ ئی

سم و - او د د وہ و سرو پہ منیخ کبن وہ - او د ہغہ د

سرنہ د ابو خاشکی توئیدل - ما پوینتہ و کرہ چہ

دا شوک و خواب را کری شہ - چہ د ابن مریم دی -

نتیجہ - دارنگ او شکل ہم د ورنی حدیث درنگ

پہ شان دی -

(۶) المہدی من ولدی ابن اربعین سنۃ کان وجہہ

کوکب درتی فی خدہ الایمن خال اسود - علیہ عباسان

قطوانتان کانہ من رجال بنی اسرائیل - رواہ ابو نعیم

ترجمہ - مہدی شما اولاد مخلوینت کلنی بہ وی

او د ہغہ د خ نہ بہ لکہ د ستوری پلوشی ٹچی - او

د ہغہ پہ کس انگی بہ د زخی تور داغ وی - او پہ

ہغہ بہ د وہ روینانہ خادرونہ وی - کویا

د بنی اسرائیلونہ دی -

نتیجہ د حدیث - کل تقی و تقی تھالی - چہ ہر پریز

کارہ او متقی شما اولاد دی - مہدی د حضرت

رسول کریم پہ اولاد کبن داخل دی - ہغہ وقت چہ

ظاہر پری د مخلوینتو کالو بہ وی - حضرت غلام احمد

د مخلوینتو کالو پہ عمر کبن د الہام دعوی کری دہ -

د حضرت رسول کریم پہ ال کبن داخل دی - لکہ تھر

متقی او پریز کارہ دی - پہ کس انگی تور داغ ئی

ہم لرلو - مخ نہ ئی ہم پہ دارنگ پلوشی تللی -

او بدن ئی د بنی اسرائیلو پہ شان و -

(۷) عن علی قال المہدی من قریش آدم ضرب الرجال

رواہ نعیم بن حماد -

ترجمہ مہدی بہ د قریش نہ وی - او پہ رنگ بہ

دارنگ غنم رنگ وی - لکہ چہ تا سود دی عرب خلق و

نتیجہ۔ پھدی حد پت کین د حضرت مهدی رنگ
غنم رنگ را علی دی۔ حضرت غلام احمد قریش د
مورد طرف نہ دی۔

(۸) بقول بنی صلی اللہ علیہ وسلم۔ ینخرج المہملای
من قریۃ یقال لہا کدہ۔ ویصدق اللہ تعالیٰ ویجمع
اصحابہ من اقصى البلاد علی عدة اصحاب بدر
ثلاث مائۃ و ثلاثۃ عشر رجلا ومعہ صحیفہ
مختومۃ فیہا۔ عدد اصحابہ باسمائہم و بلادہم
جواہر الاسرار۔

ترجمہ۔ حضرت رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم
فرمائی۔ چہ مہدی بہ دیور کلی نہ ظاہر پری چہ
دھغہ نوم بہ کدہ وی۔ خدای تعالیٰ بہ دھغہ تصدیق
کوی۔ اور اجمع بہ کری۔ دمک د خواؤ شانہ ہغہ لہ
اصحاب او ہغہ بہ داخل بدر تقد ادلری۔ یعنی
دری سوہ دیارلس کسہ بہ وی۔ او ہغہ خجہ بہ یو
کتاب وی۔ چاپ شوی۔ پھغہ کین بہ دھغو
نومونہ او وطنونہ دنج وی۔

نتیجہ۔ حضرت غلام احمد پہ کدہ کین پیدا دی د اد
قادیان ہغہ نوم دی۔ چہ عام خلق ورتہ دھغہ علاق
والی۔ یعنی کادی۔ عربی کین کدہ لیکنی شیخ۔

د دعویٰ پہ ابتدا کین چہ حضرت غلام احمد د اسلام
د طرف نہ دھغہ سار و سرہ بحث لہ مہر سر تہ تلی و
نہ ہغہ وقت دھغہ سرہ دری سوہ دیارلس تہ اصحاب
و وچہ۔ چہ دھغو کتاب ایٹنہ کمالات اسلام کین
درج دی۔ او د مختلفو خایو نو دی۔

(۹) لن تھلک امتی۔ انا فی اوہا و عیسیٰ ابن مریم فی
آخرہا و المہدی فی اوسطہا رواہ ابو نعیم۔
ترجمہ خما امت اسلام بہ ہرگز ہلاک نہ شی۔ شکہ
چہ مقتد او بانی فی زہیم۔ او پہ آخر کین بہ عیسیٰ ابن
مریم وی۔ او یو مہدی بہ فی ترمینخ وی۔

نتیجہ۔ حضرت رسول کریم پہ اوہ ہمدی کین د
اسلام تیر شوی دی۔ حضرت شیخ عبد القادر جیلانی
چہ دغہ مہدی وہ۔ پہ شپرومی او اومی ہمدی پہ
مینخ کین تیر شوی دی۔ حضرت غلام احمد چہ پہ مو

د کلامه دي الا عیسیٰ مسیح موعود او مهدی د
 خوارسمنی صدی په سر راغی - کویا په اسلام چه
 اوس دیارلس سوه کاله تیر دی - د اول صدی په
 سر حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم وه - په
 وسط کین یعنی شپږمی او او می صدی په مینځ کین
 پیران پیر مهدی وه - او د دیارلس سوه په ختم
 کید لو کین او د خوارسمنی په سر کین مسیح موعود دی
 چه هغه حضرت غلام احمد دی -

(۱۰) عن ابی هريرة ر. قال اعرف عن رسول الله صلی الله
 علیه وسلم ان یبعث لهذه الامة على رأس كل مائة من
 یجد لها دینها رواه ابوداؤد -

ترجمه حضرت ابو هریره ر. وایي چه هغه خبری چه
 مائة د حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم یاد دی
 د هغونه یوه داده چه هغوی فرمایل چه الله تعالی
 به د اسلام د خدمت د پاره د هری صدی په سر
 یوکس را یوړي - یا پیداکوي - چه هغه به د اسلام
 متحدیدکوي -

نتیجه - پس د حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم
 نه - هر سل کاله پس د صدی په سر لوی لوی مجدان
 راغله - دوی سره بعضی واره مجددان هم وو - مگر
 لوی صرف دولس په دی دیارلس صد و کین تیر
 شوي دي - اوس د خوارسمنی صدی په سر هم ضرور
 دی - چه مجدد پیدا شي - سواله حضرت غلام احمد
 بل هیچا تری دیرش کالو پوری د مجدد توب دعوی
 په هینځ ملک کین د مسلمانان ونه ونه کړه - اوس حضرت
 غلام احمد صرف هغه کس دی چه چا دادعوی کړی
 هر کله چه د حضرت موسی م نه ورستو د خوارسمنی
 صدی مجدد حضرت عیسیٰ د ناصری وه - پس
 حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم نه
 ورستو د خوارسمنی صدی مجدد هم د حضرت
 عیسیٰ مثل دی - یعنی مسیح موعود دی -

عرض داچه

ددی لسو حدیثونو نه دا معلوم شو - چه هغه لوی
 مجدد چه په اسلام کین د خوارسمنی صدی په سر

راتونکی وو - په موجد د مديت لاهري کلايسه
 هم مهدي او هم مسيح موعود دی - د عرب نه شرق
 ته هند وستان پښ د کده مقام پښ راتونکی دی غنم
 رنگ دی - د سرو پښته ئی زور ندی - او پښتاکوي
 په کس انکی د توری زخی خال لري - محمد - یا - احمد
 نوم لري - د اهل فارس نه دی - د حضرت سلمان ذری
 اولاد دی - ورک شوی ایمان په پیا قایم کړی - د یو
 طرف نه به قریش وي - او بل طرف نه به فارسی النسل
 دی - د اصفه خبر دی - چه په حضرت غلام احمد
 د قادیان - یا د کده - په مبارک ذات پښ موجود دی
 د حضرت غلام احمد علیه چه حد پښونه

پرو صادق دی - د اده

په رنگ غنم رنگ - په قد میانه - سترگی غنمی
 په مخ غوښه کسه - تند ی خلاص - اولوړه پوزه -
 مخ لکه د ستوری خلیل ونکی - گنزه او ژبه ډیره -
 ښایسته او خلیل ونکی وینسته - د سرو پښته او زده

او زور ندی - غا بنونه سپین - سیته پلنه - ژبه ئی قدی
 نخته - چه به ناست وو - او خبری به ئی کړلی - نو پښی
 لاس به ئی په پتون واهه -

مزاج

حليم - او نرم دله - سخی او مهربانه - په خلق کښ د انک
 لعلی خلق عظیم نمونه وه - په رفتار کښ تیز - چه به
 ناست وه بل چاته به ئی کم کتل - شپه او ورځ به
 په دعا کښ لگیا وه - سترغلی به ئی د ژرانه پرسیدلی و
 لباس - په اوړی ژمی کښ ئی گرمی جامی اغوستلی
 اکثر سپین د مملو پتکی به ئی په سر ولو - پنجابئی پښی
 ئی په پښو کولی - کونډی به ئی په لاس کښ لرله - د حضرت
 صاحب یو پتکی خمون پور وړ محمد د لاور خان صاحب
 احمدی ساکن اسماعیله علاقه یوسف ذی ثخنه موجود
 دی - د اپتکی د مملو دی - او د نکړیزود اغونه لري
 د اپتکی په ستمبر سنه ۱۹۰۰ کښ د گورداسپور نه هغه
 د حضرت صاحب د خوی د حضرت بشیر احمد په ذریعه
 د حضرت صاحب نه را آخستی وه -

خوراک - اکثر ترش خیز آچار - آم - ماسته
قدری بنور و ساده خوراک به بی خور - بلکه دیر کم
خوراکه وه -

مرض - د سردرد - کرده درد - سلسل بول او
اسهال مزمن بی تل ملگوری وه - آخر په اسهال
مزمن وفات شه -

عادت - په مریدانوباند لکه د پلار بلکه د پرنیا
مهربانه وه - په خپل د بنمن مهربانه د اسلام
د د بنمن سخت د بنمن وه - غیرت بی په وجود کین دیر
زیات وه - مستقل مزاج وه صابروه - عابد وه یا شکر
وه - امین وه - د قادیان هندوان اوسکان بی - د
صداقت او د پرهیزگاری گواه دی -

لَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا أَقْلًا تَعْقِلُونَ ه یعنی د دعوی
اول شما د پره حصه د عمر تا خو کین تیر شوی وه - په
هغه غور و کړی که څه د عقل نه کار اخلی - د حضرت
رسول کریم د مکی کفار و ویلی وو - او هم په د اشان
حضرت غلام احمد د قادیان هندوانوسکانو - او

مخافو مسلمانانوته ویلی وو - یشتبه فی الخلق ولا يشبه
فی الخلق - چه حضرت مهدی آخر زمان به د حضرت
رسول کریم د اخلاق نمونه وی - او د هغه اخلاق
به لوی - او په رنگ او په شکل کین به د هغه په شان
نه وی - گویا حضرت احمد د قادیان د حضرت احمد
مجتبی علیه الصلوٰة والسلام په اخلاق کین کامله نمونه
زه دلته صرف په دغه یو نحو حدیثونو بس کوم او
اوس یو نحو اقوال د نور و بزرگانو لیکم - چه هغو هم
د مهدی آخر زمان او د حضرت مسیح موعود د را تلو
وقت د اخوار لسمه صدی بنوولی ده - اگر چه واضح
واضح د پرا حادیت شته دی چه زه دلته درج کړم
مگر کتاب لونیږی او عاقل له او طالب د حق له یو
حدیث هم کافی دی -

اقوال د بزرگانو

(۱) حضرت امام محی الدین ابن عربی په خپل تفسیر
کین لیکي - چه حضرت عیسی علیه السلام د دی جهان
نه چه عالم سفلی دی عالم علوی یعنی جنت ته تللی دی

اوپیا په آخره زمانه کښ به په بل بدن کښ ظاهر شي -
 دهغه الفاظ دادی - وجب نزوله فی آخر الزمان بتعلقه
 بدن آخر - چه د عیسی نزول په آخره زمانه کښ واجب
 ده چه په بل بدن سره وي - یعنی هغه به پخپله نه
 وي - بلکه یو بل کس به دهغه روحانی صفات لري -
 او پیدا به شي - د حضرت غلام احمد هم دادعوی ده -
 (۲) حضرت احمد مقری مالکی مغربی پخپل تفسیر
 کښ وایي فی قوله علیه السلام یوشک ان ینزل ابن مریم
 فیکم واما مکم منکم انما کان الامام منال ثلاثین
 بغبار الشبهه وجه لابنی بعدی - تفسیر لفتح الہیب جلد
ترجمه - د حضرت رسول الله دا حدیث چه یقیناً ابن مریم
 به تاسو مسلمانانو کښ ظاهر شي - او هغه به ستا خړو
 امام وي - له تاسو مسلمانانو نه به وي - دا ځکه هغه
 ویلی دی - چه د حدیث لابنی بعدی په مخ څه غبار او
 کرد د شک د بل رسول دراتلو په سبب پری نه ووزی
 هو اوصاف فی و فرمایک چه هغه به یو امام وي له مسلمانانو
 نه - پس دی قول نه هم ثابت شوه - چه د دی امت

ابن مریم به یو مسلمان وي - او د حضرت رسول الله
 صلی الله علیه وسلم د امت نه به یوکس وي - لکه چه
 حضرت غلام احمد دی - او حضرت عیسی د ناصری به
 نه وي - چه د حضرت موسی د امت نه وه -

(۳) حضرت شیخ احمد سرهندي مجدد الف ثانی په خپل
 مکتوباب کښ لیکلي دی چه امام مهدی آخر زمان به هغه
 وقت ظاهر یږي - چه سپوږمې به په دیار لسمه د رمضان
 چه د قمر د تندرینولو اوله شپه ده - تندریني - او
 نور به په اته ویشتمه د رمضان چه د شمس د تندرینولو
 منځمنی ورځ ده - اوس نور او سپوږمې په دغه دواړو
 تاریخونو کښ د رمضان په میاشت کښ په سنه دیارلس
 سوه یولس هجری کښ تندرینول - او د حضرت غلام احمد
 د مهدی توب تصدیق یی وکړ -

(۴) حضرت شاه ولی الله دهلوی چه د یولسمی صدی
 مجدد وه - وایي چه ماد امام مهدی آخر زمان د
 پیدا کید لو د وقت معاو مولود پاره دعا وکړه - نوماته
 اللهم و شه چه چراغ دین - چه بیدار شوم

او د چراغ دین عدد د ایچد په حساب معلوم کړه نو
دولس سو ه اته شپيته هجري وه - پر شمایقین و شه
چه مهدی به په دغه وقت پیدا شي - اوس هغه وقت
چه د هغه سن راغی نو د حضرت غلام احمد عمر اتلس
کاله وه - تحکه چه په دولس سو ه یونچوس هجري کښ
پیدا وه -

(۵) د ملتان د یو بزرگ شعردی - چه د ډیرو خلقو
یاد دی - او هغه دادی - شعـرـ

درین غاشی هجري دو قران خولید بود از پې مېدی و د جال نشان خوا بود
چه هغه وقت چه سن هجري غاشی یعنی دیارلس سو ه
یونلر شي - نو د مهدی او د دجال د پاره به دوه علامی
ظاهر بډي - هغه دوه علامی د رمضان په میاشت
کښ چه په دغه سن کښ وی - د شمس د قمر تندرینول
وو - او دا هم تر ظاهر شو چه د جال سره به مهدی وی
او دغه مهدی به په موجب د حدیث لا مهدی الا عیسی
مسیح موعود وی - پس دغه سن کښ حضرت غلام احمد
داسی مدعی وه - چه دا ثبوت په هغه پوره شه -

(۶) حافظ پر خوردار صاحب د چختی ضلع سیانکوت
خپل انواع نومی کتاب کښ وایي
په کچه اک نر اردی ندرن تر نومی سال د عیسی ظاهر بوسیا کرس عدل مال
یعنی هغه وقت چه یوزراودری سو ه کاله د هجرت تیر
شي - نو حضرت مسیح موعود به ظاهر شي - و عدل به
قایم کړی - پس د دیارلسمی صدی نه وروستو په سر د
خوارلسمی صدی حضرت غلام احمد د مسیح موعود
کید لو دعوی وکړه -

(۷) امام محی الدین ابن عربی خپل کتاب عنقائی مغرب
کښ لیکي - چه حضرت امام مهدی آخر زمان - خاتم
الخلافا د اسلام دی او بیا یکی چه هو الخاتم من العجم
ولا من العرب شرح فصوص الحکم - هغه خاتم الخلفاء عجمی دی
او عرب نه دی - یعنی عجم کښ به وی - عجم سواله عرب
کل دنیا ته وایي - او خصوصاً فارس او افغانستان
او هندوستان ته - پس مهدی به د دی دري ملکونه
وی - حضرت غلام احمد لکه د حضرت عیسی چه د
موسوی سلسلی خاتم الخلفا وه - د اسلام خاتم الخلفا دی

د فارس د خاندان نه دی - او هندوستان کېن ظاهر شوی دی
 (۸) فصوص الحکم کېن لیکي - چه هغه چه خاتم الولايت د
 اسلام دی - هغه حضرت مسیح موعود دی - او هغه به
 توام پیداکېږي - يعني ورور او خور په یو حمل کېن پید
 شي - او د خور پښو ته به ئی سروی - د حضرت غلام احمد
 د تولد نه وړې خور پیداشوه - او بیا حضرت غلام احمد پیداشه
 (۹) اخوند دروېزه په خپل کتاب ارشاد الطالبین کېن
 لیکي چه امام مهدی آخر زمان به په هندوستان کېن
 پیداکېږي - لکه چه په دی حدیث کېن د عصا بتان
 من امتی احرزها الله من النار - عصا به تغزو الهند
 وعصا به معه عیسی ابن مریم - واه احمد والنسائی
 عن ثوبان - ترجمه - احمد بن حنبل له ثوبان نه روایت
 کوي - چه شما د امت دوه ټولي دي چه هغوی به الله ته
 د دوزخ د اور نه بچ ساتي - یو هغه ټولی دی - چه
 هندوستان کېن به غزا کوي - او بل هغه ټولی دی چه
 حضرت مسیح موعود سره به وي - کثر العمال (۱۰)
 یو ټولی چه غزائی وکړه هغه د حضرت سید احمد بری

چه په سید باچا مشهور دی - او بل ټولی د حضرت غلام احمد
 دی چه د مسیح موعود دعوی لري - دادواړه هندوستان د ملک دي
 (۱۰) حضرت شاه نعمت الله ولي فرمائي -

غ - د سال چون گذشت از سال	بو العجب کارو باری بیستم
غم مخور زانکه من درین تشویش	خسرمی وصل یارمی بیستم
صورت و سیرتش چو پیغمبر	علم و علمش شطارمی بیستم
ا - ح - م - د - م - عو انم	نام آن نامدار می بیستم
مهدی وقت و عیسی دوران	هر دو را شهباز می بیستم

هغه وقت چه د سن د هجرت غ - د - يعني د ونس سوه
 شي نو عجيبه عجيبه کا رو نه به شروع شي - ته دغه
 وقت کېن غم مه خووه ځکه چه زه دغه د پریشانیا په
 وقت کېن د یار وصل وینم - د هغه یار صورت او خوږی
 به د حضرت رسول کریم په شان وی - او صاحب علم
 او د حلم به وي - احمد به د هغه نوم وی - هم به مهدی
 وي - هم به مسیح موعود وي -

(۱۱) نواب صدیق حسن خان صاحب د بهوپال خپل
 کتاب حج الکرامه صفحہ ۳۹۷ کېن لیکي چه نعيم بن حاد

روایت کوی۔ چہ دابو قبیل قول دی۔ چہ داکثر و بزرگ نوبہ
دی امراتفاق دی۔ چہ حضرت مہدی آخر زمان بہ
پس لہ دولسمی صدی ہجری نہ پیدا کیجی۔ یعنی
دیارلسمہ صدی کب نہ پیدا شی۔ حضرت غلام احمد
پہ سن دولس سوہ یو پنچوس ہجری کب پیدا شہ۔

(۱۲) قاضی ثناء اللہ صاحب پانی پتی خپل کتاب سیف
المسلول کب لیکي چہ دعلماء دا غالب گمان دی۔ چہ
حضرت مہدی بہ پہ دیارلسمہ صدی کب پیدا شی۔

(۱۳) نواب صدیق حسن خان صاحب حج الکرامۃ کب
خپلہ رائے لیکي چہ۔ چون از قرآن کہ در شمار جمل ازین ہجرت
وے صلی اللہ علیہ وسلم نیز ہم ست و نود سال گذشت و مہدی در عالم
ظاہر نشدہ بخاطرے رسد شاید کہ بعد چہار و ہجتم ظہور و اتفاق افتد۔

یعنی چونکہ حضرت رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم پہ
ہجرت دولس سوہ نوی تیر شوا و مہدی پہ جہان کب ظاہر
نہ شہ۔ سخا پہ زہ کب راخی چہ شاید دہفہ ظہور پہ
خوارلسمہ صدی کب بہ شی۔

ددی نہ یو کال پس حضرت صاحب تہ الہام شروع شہ

(۱۴) قاضی ارتضای علی خان صاحب پہ خپل کتاب مہدی نامہ کب
لیکي۔ چہ اول مہدی آخر زمان دظاہر پیدا ونہ د خہ قدری
علامونہ خان اشنا کول پکار دی۔ چہ سن دیارلس سوہ و پنچوس
سوہ ہجرت پہ منبج کب بہ وی۔ الحمد للہ چہ حضرت
غلام احمد مہدی موعود ہم پہ دغہ میعاد کب ظاہر شہ۔
(۱۵) حدیث الغاشیہ کب لیکي دی۔ چہ بعض بخومیان وائی
چہ د خوارلسمی صدی ہجرت پہ اؤم کال بہ حضرت مہدی
ظاہر شی۔ اودا ہفہ سن دی چہ حضرت صاحب د بیعت
د پانہ اشتہار ورکری وہ۔

(۱۶) پہ ازالۃ الاوهام کب دکریم بخش نومی یوسری پہ شہادت
د حضرت سائین کلاب شا نومی یو مجدد و بساکن د جمال پور ضلع
لدھیان پیشینگوئی درج دہ۔ چہ حضرت عیسیٰ م بردی او
د اسلام حضرت عیسیٰ پیدا شہ غلام احمد نوم لری۔ اوقادیان نومی
کلی کب دی۔ ہفہ د تفسیر و نو غلطی درست کی۔ اوملابان
بہ دہفہ مخالف شی۔ اوپہ ہفہ بہ د کفر فتویٰ ورکری۔ د پیشینگوئی
ہفہ د حضرت صاحب دعویٰ نہ قریب ادیرش کالہ اول کری وہ۔
لاچہ حضرت صاحب خلی ہلک وہ۔

(۱۷) مولوی عبد اللہ صاحب غزنوی سابق ملا محمد اعظم صاحب د
غزنی فرمایلی وو۔ چہ د آسمان نہ یو نور راغی۔ او ماوی چہ
خماپہ اولاد بہ نازل شی۔ مگر ہفہ پہ قادیان کن بہ غلام احمد
نازل شہ او خما اولاد تر محروم پاتی شہ۔ مولوی عبد اللہ صاحب د
حضرت غلام احمد د دعوی نہ اول د پیشینگوئی کری وہ۔
(۱۸) ملا صفی اللہ صاحب د مصری بانہ ضلع د پناور د خیل کتاب
سلک سیر پہ آخر کن یکی چہ حضرت سید امیر صاحب د کوئی
مجدد د دیار لسمی صدی وہ۔ او ہفہ وقت چہ ہفہ فوت کیدہ
نو ہفہ د پیشینگوئی و کرہ چہ د خوار لسمی صدی مجد پیداشہ
خولا وقت لی د ظہور نہ دی۔ ملا صفی اللہ صاحب چہ حضرت سید امیر صاحب د
پیشینگوئی پہ سنہ دیار لسمی سوہ خلور نوی کن کری وہ۔ او خماپہ کما
شیر کالہ لا نور پاتی دی۔ نو پہ سرد خوار لسمی صدی بہ ہفہ بل مجد
اعلان و کری۔ لکہ چہ حضرت غلام احمد م پہ سرد خوار لسمی صدی اعلان
(۱۹) مولو محمد یحیی صاحب د دیپکران تحصیل د مانسیرہ والی چہ ماہا
نور محمد صاحب د کوئی چہ اصل اوسیدگی د امار و گری تحصیل مردان
د پناور د ویلی ی چہ پوہ ورخ حضرت سید امیر صاحب د کوئی اودس کو لو
اوزه موجود دوم۔ نو ہغوی راتہ دوی چہ شمونہ زمانہ تیرہ شوہ۔

اوس د بل چاہہ زمانہ کن یو سونو ما تر نہ پو بنٹنہ و کرہ چہ ستا سود
خہ مطلبی۔ زہ پوہ نہ شوم۔ نو حضرت سید امیر صاحب بیا و وجہ پہ
ہرہ زمانہ کن یو مجد د دین د خدمت د پانہ پید اکیری۔ اوس شمونہ
وار تیر شو۔ او بل مجد د پیداشہ۔

(۲۰) مولوی محمد یحیی والی چہ بل شہاد د گلزار خان نوی
پستون د۔ چہ اوس توپی نوی کلی کن دی۔ او اصل اوسید ونگی د پناور
تحصیل د پناور د۔ ہفہ قسم و خورا وده لی و چہ حضرت سید امیر صاحب
د کوئی پوہ ورخ پہ عام مجلس کن ناستہ او دیر خوشحالہ وہ۔ اودہ لی
فرمایلی چہ شما بعض آشنایان بہ مہدی خرمین پہ خپلو ستر کو ورنی
او د ہفہ خبری بہ پہ خپلو غور و نو و اور ی۔

(۲۱) مولوی حمید اللہ صاحب اخونزادہ د سوات حضرت غلام احمد
تہ خط لیکلی وہ۔ چہ چونکہ زہ ہم حضرت سید امیر صاحب معتقدانو
ہم۔ او ما تر ہم آورید لیکی چہ ہفہ د خپل مرگ نہ یو د وہ کالہ پخوا
ویلی و چہ مہدی پیداشوی دی خولا وقت لی د ظہور نہ دی۔ پناور تاخو
د اکوا ہی لیکم۔ خکہ چہ کوا ہی پتول د خدای تعالی جرم دی۔

(۲۲) میرزا محمد اسماعیل صاحب قندھاری سابق چیف محرر د مل
د ضلع د پناور چہ حضرت سید امیر صاحب دیر دوست وہ۔ فرمایلی چہ

ما ترهم آوردی دی - چه مهدی پیدا شوی دی خولا وقت بی دظهور
نه دی - چا تر پو بنتنه و کره چه نوم بی خه دی نووه بی فرمایا چه
نوم بی نه بنایم مگر دومره وایم چه ژبه بی پنجابی ده -
(۲۳) د هزار مسایل مصنف اخوند رشید وائی چه

ناگهان به دجال	داعالم کاند پائیل	د اوعد تیره مشکه	موقوف هیره مطهره
مهر عیسی و رسی	په دوند کاره سور	چه عیسی بر سیر	دده ح بر ترقه بنیر
نور مهدی آخر زمان	هغه وقت به عیان	بنایسته بنکلی جین	کشاده ابرو مهین
نوره پوزه بی بلند	هم حلیه ده خرگنده	د حضرت بی به خیر	مهر بی به زیه لید

یعنی چه دجال راشی نو په تیره صدی کن به حضرت عیسی
دهغه قتل له ظاهر شی - او امام مهدی به موجود شی د مهدی
موعود چه خه حلیه بی بنوولی ده دابا کل د حضرت
غلام احمد علیه السلام حلیه ده -

(۲۴) د حضرت دانیال م د صحیفه په دولسم باب کن لیکلی دی
چه حضرت مسیح موعود به د حضرت محمد رسول الله د هجرت نه پوره
دولس سوه نوی کن به ظاهر شه تر دیار لس سوه دیر شو پوری د هغه دوروی
حضرت غلام احمد به (۱۲۹۰) کن الهام شروع شه (۱۳۲۶) کن وفات
معلومه نه ده چه د الله کاله نورخه مطلب لری - والله اعلم -

الغرض

هغه آیات - س یا خه زیات مدیثونه - او د اقول د اقول د
بزرگان مود اعلی حضرت غلام احمد علیه السلام
سید الاتقیاء والاصفیاء امیر المؤمنین و امام الاخرین
چه په موجب د حدیث لامهدی الا عیسی هم مسیح
موعود وه هم مهدی آخر زمان وه په تصدیق کن دج
کره - او په د اقول ثبوتونوا کتفا کوم - که د کتاب د لویید لو
ویره نه وی نو ما به دیر نور د لایل هم لیکلی وو - اگر چه
علاوه ددی د لایلونه مایو بل کتاب آثار قیامت نومی په
دی باب کن د قرآن کریم او د احادیثونه په تصدیق د حضرت
صاحب موصوف کن لیکلی دی - هغه وقت چه دا
حدیث موجود دی چه علماء امتی گان بنی اسرائیل
چه ثماد امت علماء د حضرت موسی د امت د رسولانو
په مثل دی - پس علماء چه په مثل د بنی اسرائیلو د
انبیاء و دی - نو حضرت غلام احمد خوهم ددی امت یو
لوی عالم یا عمله وه - پس که هغه په مثل د حضرت
عیسی م شی چه د بنی اسرائیلو یو بنی دی - نو خه ظلم شه

اوس خما دا عرض دی چه د حدیث د من لم یعرف
 امام زمانه فقد مات میته ابجا هلیه - مضمون ته
 وگوری - چه هغه کس چه امام د خپلی زمانې بیاوی
 او د هغه په زمانه کښ امام د وقت راشي - او هغه
 کس د هغه د پيژند کلو کوشش ونه وکړ - او مرسته یی
 د جهالت مرک لئ نصیب شه - یعنی گمراه مړ شه -
 پس د خدای تعالی د پاره ای عزیزانو - په دی باب
 کښ د قرآن کريم او د حدیث شریف په موجب
 فیصله وکړي - او د خدای تعالی نه دعا د حق او د
 باطل د تمیز د پاره وغواړي - والسلام

خاکسار
 قاضی محمد یوسف احمدی -
 قاضی خیل د هوتی مردان ضلع پشاور

عقیده او دعوی حضرت غلام احمد علیہ السلام

مسلمان یم زه په فضل مولا خپل	محمد رسول الله گنزم پیشوا خپل
پیدا شوی په اسلام کښ یم له موره	هم په دابه له دنیا ختم تر کوره
حق کتاب پاک الله گنزم قرآن	امرو هغی م قبول دی په خپل شان
محمد خیر الرسل خیر الانام دی	نبوت د شریعت په ده تمام دی
سرچشمه چه محمد دی د هر آب	زه له ده نه پاک الله کرم سیراب
ده چه وکړله په ما کښ تجلی	امتی دم او بنی شوم خو ظلی
اوس چه ماوته الهام شی یا ایماشی	دابه فیض د محمد رسول الله شی
ما موندلی محمد نه د اکمال دی	بی له ده نه د مولی وصل محال دی
اقتدا کړم په قرآن او په حدیث	منکران لئ زه کښم هم خبیث
ملانک دوزخ جنت جن شیطان	هغه څه چه په قرآن کښ دی بیان
همه حق دی پیشکوی د پاک حضرت	منکران لئ مستحق دی د لعنت
خوارق لئ هم واره دی برحق	هر منکر لئ لعنتی گنزم مطلق
معجزات د انبیای سابقین	چه قرآن کښ دی راغلی بالیقین
ما ایمان دی پر راوړی چه بنیاد	منکران لئ کاذبان دی شقیاد
یو قدم چه څوک جداله محمد دی	دی خما په عقیده کښ بس مرتد دی

هرستيم په دې فکر کړن غرقاب
 نه پروا لري د دين نه د ايمان
 اميران ئي دې مصروف په عشرت
 عاميان ئي دې په شرک گرفتار
 واعظان ئي هرچه واي هغه نه کړي
 ملايان ئي دې په داکن د پرچا کي
 عرفان داچه د اسلام شو لوبه حال
 په مظهری کي له عرب نه هندستان
 او حلی ئي په اسلام وکړي برسيره
 په کوشش کي شه مصر و دغه خبيث
 بل کوشش ئي وه د دې په عیسی د
 کفار شه دې شو د عصیان
 اوباتي پیغبران هه تکان وو
 چه دوی سوه کاله تیر شو په حال
 آریاگان هم را پیدا شوله هنوده
 تسلط چه په دوی هم وکړ رجم
 خدا خلق نه دی صانع دی جهان
 چه اسلام شه د دې خلق و پر خراب
 بد عمل دې بد کاران دی فاسقان
 زاهدان ئي دوی پرانه په جهالت کي
 عالمان ئي بد عمله دې ناکاره
 سیدان ئي د شه وکوره چه شه کړي
 چه اسلام د مؤمنانو نه کړي پاک
 دې حالت له مغرب اوسته د جال
 دیری و اچولی ده په هر میدان کي
 د اسلام دې کز ورتیا کړه لادیره
 چه قایم کړي توحید په خانی تلیث
 مصلوب شوی دې شو دې په سبب
 اوس وندی د ناست د پورته په
 د آدم نه را پیدا کړنکاران وو
 او اسلام شه له د جال پامال
 دوی هم کم نه وو اسلام ته له یهود
 دوی و خدای او ماده روح د کل قیام
 نه قیامت نه دوزخ شه نه جنان

تناسخ دې هرا انسان له مقرر
 د اینو کیان شوله دیر بغض له حسد
 د اسلام په قلاتول حمله آور شو
 واپه داچه د اسلام هر یو فریق
 هر سړی د دې شه د کفر په خو لوبن
 بد عمل شه هر فریق بد اعتقاد ده
 د قرآن رسي کړه ترکه هه وارو
 د اسلام شریعت د دوي نه شه مفقود
 په دې تیر شو د ولس سوه پنځوس کاله
 چه شروع د شني آثار د قیامت
 واپیدا شوم زه موعود غلام احمد
 د عرب نه دی مشر کي هندستان کي
 چه د وینا نه دوباره ین د مولی کرم
 چه خلیفست کاله د عیسم شو تام
 هغه وقت کي چه پوره شو سید
 مشر ئي کرم په دحي په الهام
 پنځه کاله پس شه حکم د معبود
 کله اس کله جهاد شې کله خر
 را شروع د پاک اسلام په بدود
 د اسلام په کمزورتیا هه ذره ور شو
 خان مؤمن باله صادق بل زندیق
 دین ئي و ویشو په دوه اویا تو لوبن
 بد چلن شه هر سړی د ک له فساد
 له صراط المستقیم شو په و جاد
 په رواج کي شواخته لکه یهود
 حکم و شه په آسمان له ذوالجلال
 او پیدا د شې یوکس خیر امت
 په قادیان کي خاص په فضل
 یعنی خاص مذهبونو په لوی کان کي
 او ایمان را کوز بیا زه له ثریا کرم
 پاک الله خاله ماشه هم کلام
 را عطای کړه لقب د محمد
 هم ئي کرمه کل جهان له امام
 چه اسلام لره د نه محمد موعود

بیائی ماته کر خطاب چه ته شیعی
 داپه داچه لاهمیدی الایسی
 مخاطب کرم په دارنگ باربار
 چه عیسی بن مریم خدای پسر
 نه دی مروه په صلیب ^{اونه} مصلوب شه
 دی کشمیر ته راغی هلته کز وفات شه
 هغه شوک چه دی ژوند په فلک تاشه
 په انجیل او په قرآن کز وفات
 د اسلام په مقام ^{ظمت} وکر جنگ
 ماثبات کر چه کامل کتاب قرآن د
 یو اسلام دی چه کامل په شریعت د
 محمد خیر الوری فخر الرسل دی
 او د جال چه حشا شه له ما پر شه
 وعده شوی ده له ما چه هیچ نفس
 په دا مزکه هیچ بشرنه دی قادر
 مقرر دی شما عمراتیا کاله
 هغه وقت چه انز دی شی شما موت

زه پخپله دیولوی نسل آدم یم
 زه به ختم له دی دنیانه با مراد
 خدای خدای په نصرت کونم بیغم یم
 ما عالم کونم امان کیښود بښا د

هغه شوک چه کړی شما توهین مدام

خدای به ده له سزا ورکړی السلام

اعلان

د پاره د اتمام د حجت په غیر احمدیانو

مونږ احمدیان د دی امر اعلان کوچه - خمونږه

عقیده ده چه حضرت عیسی علیه السلام د ناصری

خوئی د بی بی مریم چه نچل یوسل شپږ ویشته کاله عمر دی

دنیا کون تیر کړنو وفات شه لکه چه ټول پیغمبران خمونږه

د پیشوا سیدنا محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم پخوا وفات

شوی دی - مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ مُحَمَّدٌ

د خدای تعالی رسول دی - اوله هغه ډیر ښی کل سولان وفات شوی

هغه کسان چه دا اعتقاد لری چه حضرت عیسی علیه السلام

له دنیانه ژوندی (حیث) دی خاکی جسم (جسد النفر)

سره آسمان (سما) ته تخیلی دی او بیا به هم په دغه کیفیت
 سره د قیامت اول آخره زمانه کین را کوزیږی (۱) که هغو
 په قرآن کریم کین یا صحیح حدیث د حضرت عیسی علیه السلام د پاد
 دا (د حیات - د جسد العنصری - د سما) لفظونه و بنییل (۲)
 یا په صحابه کبار د حضرت رسول کریم صلیم (یعنی حضرت ابوبکر
 صدیق - حضرت عمر فاروق - حضرت عثمان ذوالنورین - حضرت
 علی مرتضی - یا د باقی عشره مبشره) په صحیح قول کین چا
 ثابت کړه - چه حضرت عیسی علیه السلام په دغه کیفیت سره
 آسمان ته تللی دی - او بیا به هم په دغه شان را کوز شی
 (۳) یا د ائمه اربعه (یعنی حضرت امام اعظم - حضرت
 امام مالک - حضرت امام محمد شافعی - حضرت امام احمد بن حنبل)
 په صحیح قول کین هم په دغه ترتیب او کیفیت سره تخیل او کینیدل
 وینای - (۴) یا دا چه خدا یتعالی فاعل وی او د توفی
 لفظ (د باب تفعیل نه) په طور د فعل راغلی وی او یو وی روح
 مفعول وی لکه چه اذ قال الله یا عیسی ایا متوفیک کین
 (یعنی خدا یتعالی و وی چه ای عیسی زه به تاله و فات و در کړی)
 کین د توفی لفظ راغلی وی - که سواله هوت (مرک)

نه بله معنی د قرآن کریم نه د حدیث نه د عرب لغت نه
 ثابت کړه (۵) یا دا چه یو سړی دعوی کړی وی - چه زه
 مامور من الله یم - او ماته وحی او الهام کیږی - او هغه
 په حقیقت کین دروغ غرن او مفتری وی - او درویش
 کاله پس له دی دعوی نه په دغه دعوی کین ژوندی بېخیر
 د هلاکت د سزانه پاتی شوی وی - لکه چه سید الصادقین
 حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم - او سیدنا
 امام الاخرین حضرت غلام احمد علیه السلام و خلوتی
 کالو په عمر کین وه - او د دی امر دعوی کړی وه چه مونږ
 مامور من الله یو - او مونږ ووحی الهام کیږی - او پس له
 دغه دعوی نه درویش کاله نور په دغه دعوی کین وینای
 وه - او د لوتقول علینا بعض الاقایل لا خذلننه با یمین تم
 قطعنا منه الوتین (چه که محمد په ما د دی امر افترا و دروغ
 ویلی وی - چه ماته فلا نکی وحی - یا الهام شوی دی او هغه
 ورته په حقیقت کین ماته وی کړی نو ما به د بڼی لاس نه
 نیولی وه - او د هغه دروغ شاه رک به م قطع کړی وه یعنی
 هلاک کړی به وه) د سزانه پاتی شه - که څوک مفتری هم

مچ پاتی شوی وی - او په صحیح او معتبر روایت سره دیکو
 نوم واخلی او پیش کړی - نو مونږ به هغه کسانو له یو وسل
 روپي انعام ورکړو - دا تحریر څو نږدې د پاره د هغوی په ټولو
 د سند به وي - او که چری د دی پختو وار و خبرونه د یو
 خواب هم نه شي کولی - او بیا هم حضرت عیسیٰ ته
 ژوندی په آسمان وائی - او حضرت غلام احمد علیہ
 السلام ته په دعوی د مهدی ا د مسیح موعود کولو کښ
 کاذب وائی او مفتري علی الله کښی - نو هغه کسان د
 خدای تعالی د عذاب او د مواخذه نه و ویرېږي -
 هَا تُوَابِرْهَا نَکْمُ اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ ه - که تاسو په خپلو
 خبرو کښ رښتینی یی - نو د هغو ثبوت راوړئ - لکه چه
 مونږ غواړو - والسلام

نوټ :- بعضی خلق د نا پوهی نه د نمرود - د فرعو
 یا د بل د آسري نوم واخلی - هغوته د واضح وی - چه زه یی
 وغیره دهریه کان وو - د خدایتعالی د وجود هم قایل نه وو -
 او څو نږدې اعلان د ما مور من الله دعوی کونکي په باب کښ
 دی - چه د وحی - او د الهام دعوی لري +